CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"...the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed."
Isaiah 53 : 5

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail,
Post office Department, Ottawa,
Ontario.

FEBR. 20th 1959 - No. 384 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

VRIJE MENINGSUITING

Een krant zonder "Ingezonden stukken" is een dode krant; die leeft niet bij het volk. Een redactie die dit begrijpt zal ingenomen zijn met een lezerskring waaruit regelmatig "ingezonden stukken" voortkomen.

Zo zijn ook wij verheugd dat wij voortdurend reacties van onze lezers mogen ontvangen op artikelen in ons blad. En zoveel mogelijk geven wij een plaats aan zulke ingezonden stukken. Soms moeten we ze iets bekorten, omdat iemand in overgrote ijver de maat een beetje uit het oog verloor, soms moeten we er ook iets aan schaven, wat taal of stijl betreft en een enkele keer moeten wij er ook iets uit schrappen, dat door de inzender wel goed bedoeld was, maar wat toch aanleiding kan geven tot misverstand bij de lezers. Het is werkelijk een hele kunst om precies te schrijven, wat men bedoelt en hoe men het bedoelt en die kunst beheerst niet iedereen. In feite beheerst niemand die kunst ten volle. Woorden zijn vrijwel steeds verschillend uit te leggen. In het boek "FILOSOFISCHE ORIENTATIE" zegt Prof. Dr. C. A. Van Peursen:

"Woorden zijn dubbelzinnig, "voor vele duidingen vatbaar: de "lezer leest nimmer hetzelfde als "de schrijver schreef, het kind "beluistert de taal anders dan de "volwassene. Een louter exacte "taal, die volkomen afspiegeling "van de feiten zou zijn, bestaat "niet."

Dit moet ons wel bijzonder voorzichtig maken. Wij moeten inderdaad wel onze woorden in een goudschaaltje wegen, voordat wij ze aan de publiciteit prijsgeven. En dat zijn wij (Calvinisten) van huis uit niet gewend. Wij houden ervan, de zaken "eerlijk en open" te behandelen en er geen doekjes om te winden.

Dat is ook duidelijk te merken aan verschillende ingezonden, die wij ontvangen. En ten dele is het een deugd. Maar ook alleen maar ten dele. Immers, wij zijn feilbare mensen, wij kunnen ons vergissen. En wie zijn vergissing pas bemerkt, als die zwart op wit in de krant gedrukt staat, zal dubbel berouw hebben, dat hij het goudschaaltje niet beter gebruikt heeft.

Zo'n vergissing kan bovendien kwetsend of ontmoedigend zijn voor andere mensen. Wanneer iets gedrukt staat, gaat er een zekere kracht, een bepaalde invloed van uit, ook al staat er "ingezonden" boven. Een foute gedachte die afgedrukt wordt, kan anderen aan het wankelen brengen, kan anderen misleiden, terwijl beoeld was hen te helpen en te leiden.

Wie dit begrijpt zal stellig af en toe ook de redactie van ons christelijk blad in zijn gebed bedenken. En ook zal hij wat milder worden in zijn oordeel over de fouten, die soms toch gemaakt worden, ondanks alle voorzichtigheid en goede bedoelingen.

* * *

Boven "Ingezonden stukken" wordt door sommige bladen wel geschreven: 'Buiten verantwoordelijkheid van de redactie'. Dat is nooit helemaal waar. Een ingezonden stuk wordt aan de redactie opgestuurd, en die neemt een beslissing, opnemen ja of nee. En daarmee neemt die redactie toch in zekere zin een verantwoordelijkheid op zich; zij geeft in haar krant anderen gelegenheid, zich uit te spreken.

Men moet hier goed kunnen onderscheiden. Dat iemand zijn mening mag verkondigen in een blad betekent daarom niet altijd, dat de redactie het met die mening eens is. Evenmin als de redactie het eens is met alle dingen die er in de wereld gebeuren en waarvan in de krant verslagen verschijnen. Zulke verslagen worden door de redactie van belang geacht om aan de lezers te vertellen wat er gebeurd is, zonder in elk bijzonder geval na te pluizen, of die gebeurtenis goed of verkeerd was. Er moet aan de zelfwerkzaamheid van de lezers ook iets overgelaten worden. Zij zijn mondige mensen, die wel behoefte hebben aan leiding in de vorm van "wegwijzers" mar niet in de vorm van "een hondeketting".

Alleen als men overtuigd is van de "mondigheid" van zijn lezerskring, kan er een behoorlijke vrijheid van meningsuiting in een krant bestaan. Anders zou het krantenbedrijf ontaarden in een soort eenzijdige of zelfs een gecensureerde "voorlichtingsdienst", die als voornaamste taak krijgt, bepaalde zaken voor het publiek te **verbergen** inplaats van het **openbaar maken**, wat oorspronkelijk de voornaamste taak van een krant is.

* * *

En toch hebben wij al geconstateerd, dat de redactie een verantwoordelijkheid heeft ten opzichte van hetgeen in de krant komt. Dat betekent dus, dat de redactie toch een selectie moet maken; dit wel, en dat niet. En onder deze selectie, die nimmer een censuur mag worden, sneuvelen af en toe ook "ingezonden stukken", die door lezers met de beste bedoelingen geschreven zijn. Wij hebben op dit moment enige van zulke "ingezonden stukken" naast ons liggen.

Opmerkelijk is, dat wij tegenwoordig, mede naar aanleiding van artikelen die in ons blad verschenen, voornamelijk brieven van lezers krijgen, die betrekking hebben op **onze levenswandel.** Vroeger kon het vaak voorkomen dat men in de pen klom om zich uit te spreken over min of meer theoretische vraagstukken, maar klaarblijkelijk bezint onze immigrantengemeenschap zich tegenwoordig meer en

(Vervolg op pag. 2)

BERLIJN IN DE BRANDING

door Dave Valstar

Het is niet altijd even gemakkelijk achter nuchtere nieuwsberichten de werkelijke problemen te ontdekken. Daarom zijn velen onzer wellicht geneigd de toenemende spanning om Berlijn niet al te ernstig op te nemen en zonder meer te beschouwen als een herhaling van de moeilijkheden in 1947.

Wie echter kennis neemt van de politieke activiteiten van de afgelopen maanden komt tot een andere conclusie. Deskundigen zijn namelijk van mening dat het Russische standpunt ten aanzien van Berlijn ditmaal niet als een propagandastunt mag worden beschouwd. De Sovjet-Unie is volgens hen bevreesd voor een Duitse herbewapening en zal naar alle waarschijnlijkheid niets nalaten om de opkomst van een machtige natie aan haar Westelijke grenzen te voorkomen.

In dit licht bezien wordt het Russische voorstel alle vreemde troepen uit West-Berlijn terug te trekken en deze stad onder toezicht van de Verenigde Naties te plaatsen duidelijk. Daardoor zou immers aan kanselier Adenauer, die West-Berlijn beschouwt als het symbool van een herenigd Duitsland, te kennen worden gegeven deze gedachte voorgoed uit het hoofd te zetten.

De positie van Oost-Duitsland zou door het terugtrekken van de Russische troepen uit Oost-Berlijn echter worden versterkt en gelegaliseerd. De vrije wereld zou namelijk door in te stemmen met het voorstel van Krushchev de communistische regering van Walter Ulbricht officieel erkennen, hetgeen zij tot nu toe geweigerd heeft.

Het zou dwaas zijn Rusland's angstdroom van een machtig en herenigd Duitsland zonder meer naar het land der fabelen te verwijzen. Ook in West-Europa vraagt men zich met zorg af welke richting het vroegere Derde Rijk zal inslaan. Aneurin Bevan bracht deze vrees onder woorden, toen hij in het Britse Lagerhuis verklaarde dat de herbewapening van Duitsland in de toekomst een bedreiging voor het Westen zal vormen.

In dit verband is het merkwaardig dat hij zich ter verdediging van dit standpunt op Winston Churchill beriep, die immers voor de tweede wereldoorlog ook zijn stem tegen de Duitse bewapening verhief. Churchill bewaarde op de rede van Bevan het stilzwijgen, alhoewel hij had kunnen wijzen op de gewijzigde omstandigheden en de samenwerking van de vrije landen in de NATO.

ONZEKERE FACTOR.

Uit deze ontwikkeling blijkt dus, dat ook de vrije wereld Duitsland als een onzekere factor in de wereldpolitiek blijft beschouwen, zelfs al is de oud-president Truman van mening dat de Duitsers gedurende de laatste oorlog hun les hebben geleerd.

Sommige politici zijn echter zo overtuigd van het dreigende gevaar van een machtig Duitsland, dat zij reeds thans de vrije wereld adviseren West-Duitsland te neutraliseren. De vroegere Amerikaanse ambassadeur in Rusland, George F. Kennan, heeft zelfs voorgesteld hieromtrent met de Sovjet-Unie tot een vergelijk te komen.

Men kan moeilijk aannemen dat de regering van kanselier Adenauer zich in de toekomst bij elke beslissing zal neerleggen. Tot zover wordt haar politieke koers bepaald door de samenwerking in het Europese verband, waarvan in het bijzonder Adenauer een grote voorstander is. Hieraan kan echter een einde komen, zodra de Duitsers bemerken dat de vrije wereld niet bereid is hen als gelijken te aanvaarden. De kwestie Berlijn kan daarom alleen naar haar werkelijke betekenis worden beoordeeld, indien men haar beschouwt als een proefgeding om de toekomst van Duitsland.

Vooralsnog behoeven de Duitsers zich over de plannen van het Westen niet al te bezorgd te maken. Zolang immers Duitsland in het kader van de NATO een onmisbaar bestanddel vormt van de verdediging van West-Europa, druist het plan tot neutralisatie in tegen de huidige militaire belangen van de vrije wereld.

Mede hierom kon Foster Dulles verklaren, dat de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk en Duitsland ten aanzien van West-Berlijn eenzelfde standpunt innemen en vastbesloten zijn de Russische bedreiging eendrachtig het hoofd te bieden.

SCHERP CONTRAST.

Achter de houding van de Sovjet-Unie schuilt evenwel nog een ander motief. Kruschchev is namelijk niet alleen bevreesd voor de opkomst van een machtig Duitsland, maar beschouwt nu reeds de welvaart van West-Duitsland en de overige landen van Europa als een actuele bedreiging.

Uit beschikbare cijfers blijkt namelijk dat de gezamenlijke industriële macht van Engeland, Frankrijk, Duitsland, Italië en de Benelux-landen groter is dan die van de Sovjet-Unie. Tegenover de productie van 97 millioen ton staal die West-Europa in 1958 produceerde steken, om een voorbeeld te geven, de 60 millioen ton van de Sovjet-Unie maar karig af.

De Sovjet-Unie maakt er zich zorgen over welke indruk deze cijfers op de volkeren van Oost-Europa zullen maken. Volgens de communistische theorie hadden de kapitalistische landen van West-Europa immers reeds lang ten onder moeten gaan of in het gunstigste geval een armzalig bestaan moeten leiden. De bewoners van Oost-Duitsland weten echter dat West-Berlijn, de voorpost van de vrije wereld, een levend bewijs van het tegendeel levert. Ook daarom zou Moskou gaarne West-Berlijn in handen willen krijgen.

Hieruit blijkt wel dat Rusland nog niet zo oppermachtig is als velen aannemen. Daar komt nog bij dat het Kremlin zich zorgen maakt over de ontwikkeling in communistisch China. Onder de huidige omstandigheden is de Sovjet-Unie met dit land door de band van het Marxisme verbonden. Maar er kan een tijd komen dat het overbevolkte China door de druk van zijn ruim 650 millioen onderdanen een uitweg naar de onbevolkte gebieden van Aziatisch Rusland zal zoeken.

Niet alleen de vrije wereld, doch ook het communistische blok heeft dus met moeilijkheden te kampen. Het is niet te voorzien hoe de politieke verhoudingen zich zullen ontwikkelen. We mogen echter wel aannemen dat de wereld in het jaar 1959 een nieuwe periode is ingetreden, welke zich naar alle waarschijnlijkheid over vele jaren zal uitstrekken en uiteindelijk zal leiden tot een totale wijziging in de krachtsverhoudingen.

This classic photograph of the Three Sisters Mountains in British Columbia is an example of why Canada takes second place to no country in the world for scenic grandeur. There is year-round skiing on some of the B.C. mountains.

EEN NIEUWE STAD

DELREX

Delrex is de naam van een stad, die momenteel in de buurt van Georgetown, Ont. op 60 km afstand van Toronto in aanbouw is. Delrex wordt gebouwd in het raam van het streven naar industriële decentralisatie waaraan men nu ook in Canada aandacht gaat schenken. Men hoopt voor een bedrag van $ 100 miljoen een nieuwe stad van 20.000 inwoners te bouwen, waarin woon- en werkruimte op de juiste manier zijn verdeeld. De ontwikkeling van deze stad is in handen van Delrex Development Limited, Georgetown, Ont., een maatschappij, die o.a. een van de bekende buitenwijken van Toronto, Rexdale, heeft gebouwd.

1509 — 1959

A WORD OF JOHN CALVIN:

Q. What is the chief end of human life?

A. To know God by whom men were created.

Q. What reason have you for saying so?

A. Because He created us and placed us in this world to be glorified in us. And it is indeed right that our life, of which He himself is the beginning, should be devoted to His glory.

Catechism of Geneva.

VRIJE MENINGSUITING

(Vervolg van pagina 1)

meer op "de praktijk van het leven", van het gelovige, christelijke leven namelijk.

Wij zijn daar dubbel blij om. De emigratie heeft ons niet alleen in een nieuw land gezet, maar wij worden in vele opzichten gedwongen, opnieuw ons te bezinnen op de werkelijke waarden in het leven en het blijkt, dat vele dingen die wij lange tijd als vanzelfsprekend hebben aangenomen, ineens nieuwe gezichtspunten en ook nieuwe vraagpunten krijgen. Het is geen wonder dat wij af en toe wat geschokt worden, soms even de kluts kwijt zijn. En het is een grote vreugde als we dan het licht ontvangen om tot klaarheid te komen en mogen inzien, hoe onze levenswandel op een bepaald terrein wezen moet.

Dan willen wij zo graag anderen helpen om ook tot klaarheid te komen met deze problemen.

Het is duidelijk, dat verschillende "ingezonden stukken" uit deze drang om anderen te helpen geboren worden. Dikwijls is aan het handschrift, aan taal- of stijlfoutjes enz. te zien, dat zo'n stuk door een ongeletterd persoon geschreven is. Maar er zit zo verblijdend vaak iets **"profetisch"** in; een blij getuigenis van het Licht, waaraan zoveel behoefte is. En als wij zo'n ingezonden stuk lezen, dan denken wij aan het woord van Mozes, die verzuchtte: "Och, dat al het volk des Heren profeten waren". Wij zouden wel willen, dat nog meer mensen zo serieus over de vragen van het leven nadachten. En wij hebben grote bewondering voor de eenvoudige man of vrouw, die de tijd en de moeite er voor neemt om met de bijbel op tafel een probleem uit te worstelen en dan ook meteen een poging doet, om via een "ingezonden stuk" in de krant anderen te helpen.

Wij weten, dat nu verschillende lezers aan de vraag toe zijn: "Als U dat dan zo mooi vindt, waarom hebt U mijn ingezonden stuk dan nog niet in de krant gezet? Ik heb er heus moeite genoeg mee gehad om het te schrijven".

Wat is dan de reden, dat ze niet werden opgenomen? Daar is elke inzender dan toch wel bijzonder benieuwd naar. En dat is soms juist zo moeilijk te zeggen. Daar zou in vele gevallen een lange brief voor nodig zijn, net zo lang als dit artikel en dan is het dikwijls nog niet mogelijk, op deze manier de inzenders te overtuigen. Als zij tenslotte accepteren, dat de redactie er ernst mee maakt, is al veel gewonnen.

Immers, als wij de wens uitspreken, dat al het volk des Heren profeten mogen zijn, dan wil dat nog niet zeggen, dat iedereen met een profetische roeping ook geroepen is, om te profeteren via de krant. Het ambt der gelovigen: profeet, priester en koning te zijn, is allereerst een taak in eigen gezin en eigen omgeving. En er is verscheidenheid van gaven. Wij kennen een predikant, die zeker "profetisch" preken kan, maar zeer beslist weigert, ooit een artikel in een krant te schrijven, omdat hij er zich duidelijk van bewust is, dat hij daarvoor geen gaven bezit. Zo zal een ander wellicht heel overtuigend en helder kunnen schrijven, maar als spreker een volslagen mislukking blijken te zijn. En in de ijver om anderen te helpen, vergeten sommige inzenders van ingezonden stukken wel eens, zich af te vragen, of hun manier van schrijven wel door anderen begrepen kan worden. Hier kan een reden liggen om een bepaald ingezonden stuk niet op te nemen. Wat voor de schrijver zo helder als glas is, kan voor de lezer wel duister zijn. De redactie is er, om dit te beoordelen. Dat wil niet zeggen, dat elk ingezonden stuk een literair kunstwerk moet zijn. Vaak is het, hoe eenvoudiger hoe beter, maar "schrijven en begrepen worden" is een gave.

Er zijn ook mensen die ingezonden stukken schrijven in hun vreugde over een gevonden oplossing, die vergeten, dat vele anderen die oplossing al eerder gevonden hebben. Men kan b.v. ineens tot het inzicht komen, dat een christen zich niet zo druk behoeft te maken om zijn dagelijks brood als hij maar wat meer op God vertrouwt. Dat kan een bevrijding voor eigen zieleleven zijn en het is goed, om daarvan getuigenis te geven aan anderen. Maar dat wil niet zeggen, dat een krant, met een publiek dat zulke dingen behoort te weten, van iedereen die achtereenvolgens tot zo'n ontdekking komt, ook een artikel daarover moet plaatsen.

Zo zijn er ook mensen, die "profetisch getuigen" van hun liefde tot de Heiland of van het gevonden hebben van de rechte weg in bepaalde dingen, terwijl zij toch in hun redenering fouten maken. Wat nu, ontkennen wij het werk van de Heilige Geest in hun harten? O nee, maar ook als de Heilige Geest in onze harten werkt, zijn wij nog niet volmaakt en kunnen wij nog zo gemakkelijk een denkfout maken. Dit wordt vaak vergeten. Men voelt een heilige roeping om te getuigen en als het "getuigenis" dan niet door de redactie geplaatst wordt — iemand vroeg onlangs een volle pagina voor zich alleen — dan voelt men zich soms diep gekrenkt. Men kan dan moeilijk aannemen, fouten gemaakt te hebben of een onjuiste redenering gevolgd te hebben.

Het is onbegonnen werk, om hierover te gaan corresponderen. Laat het slechts voor iedereen duidelijk zijn, dat de redactie van Calvinist-Contact hoopt vele ingezonden stukken in ons blad te mogen plaatsen. En laat degene, die ziet dat zijn stuk niet geplaatst is, er aan denken dat de teleurstelling voor de redactie even erg was als voor hemzelf.

Ad. O.

Vancouver - Island Nieuws

Maandag 16 Februari werd in het basement van de Christian Reformed Church te Duncan de eerste repetitie gehouden van het Christelijk Mandoline Orkest. De repetities vinden plaats onder leiding van Mr. Martin van der Kruik. De kerkeraad stelde het basement gratis ter beschikking.

De vier Chr. Ref. gemeenten Victoria, Duncan, Alberni en Courtenay hebben plannen om te komen tot een gemeenschappelijke Calvijnherdenking. Gedacht wordt aan de mogelijkheid van een toogdag.

Ook de vergaderingen van de Calvinistic Cultural Action te Victoria staan in het teken van de Calvijn herdenking. Gedurende het winterseizoen worden onderwerpen behandeld welke alle betrekking hebben op Calvijn en het Calvinisme.

De evangelisatie commissie te Victoria begon met verspreiding van het blad Vision in de ziekenhuizen. Een aantal huisbezoekers brengen dit blad tevens bij de contactadressen van het Back to God Hour. Het werk onder de Hollandse zeevarenden heeft geregeld voortgang. Ook te Duncan werd een evangelisatie-commissie opgericht en werd een aanvang gemaakt met het werk onder de Nederlandse zeelieden in de omringende havens.

Ht blad Calvinist-Contact wordt meer en meer gelezen. In Victoria zijn thans bijna alle daarvoor in aanmerking komende gezinnen abonné. Het blijkt, dat huisbezoek de beste methode is om nieuwe lezers te winnen.

De leesbibliotheken te Duncan en te Victoria verheugen zich eveneens in een groeiende belangstelling. In Victoria verscheen een supplement op de catalogus van vorig jaar. Nog meer nieuwe boeken zullen worden aangeschaft. Mrs. en Mr. Kroek maken zich met de goede zorg voor de bibliotheek zeer verdienstelijk. De Young People Society daar ter plaatse vergastte de gemeente op een zeer geslaagde zendingsavond. Een film over de arbeid in Noord Rhodesia werd zeer gewaardeerd. Nog een andere zendingsfilm, van Nigeria, staat op het programma.

De Christian School Society te Victoria is zeer actief. Er zijn plannen om reeds in September met de bouw van een school op het nieuw aangekochte terrein te beginnen. De offervaardigheid van de leden valt niet tegen. Men betaalt ongeveer $2.50 per week. Ir. Horn heeft de tekening voor de school gereed. Het terrein is gunstig gelegen, n.l. op een heuvel aan de highway naar Sidney, even buiten de bebouwde kom van de stad.

Het zangkoor, onder de bekwame leiding van Mr. Bergink, maakt goede vorderingen. Het verleende medewerking in de kerkdiensten van de Christian Reformed Church en de First Baptist Church te Victoria. Ook een bijeenkomst in de Emmanuel Baptist Church, welke in het teken stond van de arbeid van het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap, werd door genoemd koor opgeluisterd met zang. De heer Bergink bezocht het Conservatorium te Amsterdam. Ook Victoria krijgt zijn radio-station "for good music". In Juli beginnen de uitzendingen. Wie weet, gaat ook de zang van dit koor nog eens de lucht in. Men ziet, de integratie van de Hollanders in Canada maakt op Vancoucer Island een goede vooruitgang.

W. C. H.

Dr. J. ROUKEMA

Op pagina 7 van dit nummer verschijnt een interessant artikel van de hand van Dr. J. Roukema, over de geschiedenis der geneeskunde. Dr. Roukema is een jonge Nederlandse arts met Canadese ervaring en praktijk, die zich gevestigd heeft te Ryckman's Corners bij Hamilton, Ont.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Geloof en Wetenschap

Dit is het laatste deel van een samenvatting van een toespraak, die prof. dr. J. Lever gehouden heeft op de jaarvergadering van de Vrije Universiteit te Amsterdam onder de titel "De Vrije Universiteit en de moderne biologie". In het eerste deel tekende hij het drievoudig doel van de V.U. n.l. opleiding van christelijke wetenschapsmensen, onderzoek van de wetenschap van uit het christelijk standpunt en het laten schijnen van het licht van het evangelie op het terrein van de wetenschap.

Hij gaf verder aan, dat deze taak uitgevoerd moet worden door individuele mensen met zwakheden en zonden, zodat die taak dikwijls heel moeilijk is, temeer, daar de wetenschap soms in strijd schijnt te zijn met het geloof. Vooral met het oog op het conflict en het verband tussen geloof en wetenschap, waarvoor ook onder onze lezers belangstelling bestaat, menen wij er goed aan te doen, deze rede onder de aandacht van onze lezers te brengen, zonder ons evenwel te verbinden aan alle uitspraken van deze christen-hoogleraar.

Na een beschrijving te hebben gegeven van "het land der moderne biologie", waarin hij als een onderzoeker is uitgezonden, kwam prof. Lever tot de conclusie, dat het een fascinerend, maar door en door onchristelijk land is. En toch zegt onze geloofsvisie, dat het evangelie van Jezus Christus van betekenis is voor alle terreinen van het leven, dus ook geldt voor de moderne biologie. Ook daar zal men pas tot een goed beeld van de levende natuur komen, wanneer men deze vanuit het evangelie gaat bezien. En op grond van deze visie is ook het geld bijeengebracht om een biologische afdeling aan deze Universiteit te kunnen verbinden, aldus prof. Lever.

HET GELOOF IN GEVAAR?

Ook hier geldt de drievoudige opdracht. Allereerst de opleiding van studenten. Dat hen dus het vak wordt geleerd, maar ook dat zij ingeleid worden in het denken van het "land" van de moderne biologie. De studenten moeten kennis maken met de geestesstromingen die daar de boventoon voeren, en met het onchristelijk geloof dat velen daar beheerst, omdat zij anders, als zij zelf in dit land werkzaam moeten zijn, daar onvoorbereid tegenover staan.

De tweede taak die de biologen van U hebben meegekregen is de uitkijktorentaak. Zij dienen in het land van de moderne biologie scherp en critisch rond te zien. Zij moeten daar nauwkeurig nagaan welke vondsten de biologie heeft gedaan die van betekenis zijn om ook "thuis" in wijde kring bekend te worden, zodat ons beeld van deze wereld daardoor verdiept wordt.

Dit is een uiterst moeilijke taak, omdat hierdoor soms ernstige problemen kunnen rijzen. Omdat de wetenschappelijke gegevens soms ingaan tegen bepaalde opvattingen die in onze kringen lange tijd hebben geheerst. Wanneer de natuurkundigen en de geologen uit onze kring ons voor ogen houden, dat de aarde reeds enkele milliarden jaren bestaat, dan lijkt dat vaak een haast onverteerbaar gegeven, omdat wij steeds meenden, dat de Bijbel ons leerde dat de aarde slechts enkele duizenden jaren oud was. Wanneer de biologen van mening zijn, dat reeds zeer lang voordat de mens op aarde leefde er planten en dieren stierven en elkander verslonden, dan lijkt dat haast onaanvaardbaar, omdat wij steeds gemeend hebben dat de Bijbel ons meedeelde, dat ook dit sterven een gvolg van de zondeval was. Wanneer de biologen tot de conclusie komen, dat de planten en dieren niet constant, maar in het verleden zo van vorm veranderd zijn dat de ene soort in de andere overging, dan gaat dat vaak tegen alles in ons in, omdat wij lang gemeend hebben dat de Bijbel ons voorhield dat God de planten en dieren allen zo geschapen heeft, als wij hen momenteel aantreffen. Wanneer de bioloog meedeelt, dat de moderne biologie zeer veel argumenten heeft verzameld, die er voor pleiten dat de oppervlakige overeenkomst tussen mens en dier niet zo oppervlakkig is als wij steeds hebben gemeend, dan kan wanneer U al deze dingen zo hoort bij U spoedig de gedachte opkomen: als dit allemaal waar is, komen we dan niet hopeloos met ons geloof in de knoei? Of U denkt: zou het niet veel beter zijn om die wetenschappen die dergelijke gegevens opdelven, die ons voor zulke problemen stellen, maar geheel te mijden, want deze brengen ons maar aan het twijfelen. Of U denkt: laten de wetenschapsmensen dit nu maar voor zich houden en hier geen ruchtbaarheid aan geven, want wanneer zij dit horen zullen onze kinderen hun geloof verliezen.

EEN POSITIEVE HOUDING

Hier zou ik graag het volgende op willen antwoorden, zegt prof. Lever:

1. In de eerste plaats moeten wij beseffen, dat het ideaal van onze V.U. met zich meebrengt, dat *alle* wetenschappen, zonder *enige* uitzondering, door gelovige mensen *behoren* bestudeerd te worden.

2. In de tweede plaats moeten wij beseffen, dat deze zelfde moeilijkheden, maar vaak in nog veel sterkere mate, doorworsteld worden door de mensen, om in ons beeld te blijven, die door U in die verre vreemde landen zijn gezonden.

3. In de derde plaats moeten wij beseffen, dat onze jonge mensen door de radio, door kranten en populaire boeken, en door de omgang met andersdenkenden, veel en veel meer dan vroeger met al deze dingen in aanraking komen, en juist daarom hierop in eigen kring voorbereid moeten zijn.

4. In de vierde plaats moeten wij begrijpen, dat wij in onze kringen t.o.v. de kennis van de natuurwetenschappen tientallen jaren achterop zijn. Onze orthodox-protestante kerken hebben in vele opzichten een kleine, geisoleerde groep gevormd, waar een groot deel van de wetenschappelijke en culturele ontwikkeling langs heen gegaan is. Wij hadden eenvoudig vrijwel geen natuuronderzoekers, en onze wis- en natuurkundige faculteit is pas tien jaar voor de oorlog opgericht.

Vele belangrijke vondsten, waar andere kranten vol van stonden, werden tot voor kort in onze bladen niet vermeld. U hebt daar nooit in gelezen dat men van een merkwaardig gebouwd mensentype dat vroeger op aarde leefde, de Neanderthal-mens, wel 200 exemplaren over de hele wereld verspreid heeft aangetroffen. Ook niet dat men van tien- of honderdduizenden jaren geleden menselijke gebruiksvoorwerpen in grote aantallen in Europa, in Afrika en in Azië heeft aangetroffen.

U moet begrijpen, dat dit langs *ons* is heengegaan. In andere kerken, zoals b.v. de R.K. Kerk is men reeds vele jaren op hoog wetenschappelijk niveau met eigen geleerden aan de studie van deze zaken bezig.

5. En in de vijfde, maar ook belangrijkste plaats, dienen wij allen de sterke overtuiging vast te houden, dat wat de wetenschap ook naar voren brengt, dit, ja wel met *onze* christelijke meningen, maar nooit met het Woord van God in strijd kan zijn. Wanneer bij ons problemen rijzen, dan komt dat omdat wij of te spoedig menen dat een gegeven van de wetenschap juist is, of omdat wij in de Bijbel iets anders gelezen hebben, dan deze ons wil meedelen.

En dan, wanneer deze problemen er dus waarlijk zijn, dan dienen we deze in onze kring aan te pakken, gezamenlijk aan te pakken. Dan winnen we er niets mee, door onze hoofden, als de kop van de spreekwoordelijke struisvogel, in het zand te steken, maar dan dienen wij rustig en eerlijk aan het werk te gaan. Onze volksgroep heeft in het verleden nimmer de eigenschap gehad om voor materiele of geestelijke gevaren of moeilijkheden uit de weg te gaan, maar heeft deze veeleer steeds nuchter getrotseerd, vertrouwend, dat wanneer wij biddend en met inspanning van al onze krachten ons daarvoor inzetten, wij ook mogen geloven, dat God ons door de moeilijkheden heen zal helpen.

EEN EVANGELISATIE-TAAK

En dan blijkt weer de grote betekenis van de Vrije Universiteit waar men, op eenzelfde grondslag staande, eendrachtig een probleem van verscheidene kanten kan benaderen, zodat de een de ander helpt of corrigeert. Want al zijn wij in verschillende gebouwen ondergebracht, en al werken wij gewoonlijk op totaal verschillende gebieden, wanneer problemen als deze naar voren komen, dan kunt U theologen, historici, philosophen, natuurkundigen en biologen bij elkander vinden.

En dan tenslotte nog de derde opdracht, namelijk om *positief*, vanuit het uitganspunt van de V.U. de werkelijkheid van de moderne biologie te benaderen. Bij het licht van het evangelie mogen wij weten en kunnen wij gaan zien dat al deze bonte gevarieerdheid door God is geschapen, door Hem is gewild, en door Hem van ogenblik tot ogenblik in stand wordt gehouden en wordt geleid.

Voor de christen is de mens ook geen toevallig natuurproduct, maar daarentegen de kroon van de schepping, naar wie al het andere heenwijst, en die door God zeer specifiek is gewild, die door God zeer specifiek is geformeerd. Zo wordt in het licht van Gods Woord alles anders.

Deze benadering, die de beoefening van en het onderwijs in de biologie aan de V.U. moet beheersen, moet ook ver van huis door de biologen van de V.U. uitgedragen worden om zodoende mensen het evangelie te kunnen brengen. Het is deze *evangelisatie-taak* die wellicht, in het raam van het komende Koninkrijk van Jezus Christus, voor iedere christen die wetenschap beoefent, wel in de eerste plaats geboden is. De moderne natuuronderzoekers zijn n.l. zo gespecialiseerd en hebben een zo aparte denkwereld, dat zij langs de gewone evangelisatieweg niet gemakkelijk meer te bereiken zijn. Slechts diegenen die naast hen en samen met hen aan dezelfde wetenschappelijke problemen werken, die dezelfde wetenschappelijke taal kunnen spreken, kunnen, menselijkerwijs gesproken, met hen van hart tot hart in contact komen en hen vertellen van de rijkdom van het verlossende evangelie van Jezus Christus.

ON YOUR WAY

JONAH'S PREACHING MISSION

"And the people of Nineveh believed God . . . and God repented . . . and did it not . . . But it displeased Jonah exceedingly, and he was angry." Jonah 3:5, 10; 4:1.

Reflecting on Jonah I hardly know whether to laugh or cry. Watching him sulk and pout, I am led to smile. Thinking of his unwillingness to bow before the sovereignty of God's forgiving mercy, I am almost driven to tears. Yet through it all rings the laughter of a heavenly humor, which delights in the triumph of God's grace.

The wonder of it all is this, that though Reverend Jonah's heart was not in his preaching, still his campaign was "successful". For Jonah, however, it was utterly "unsuccessful". Nineveh believed and repented. God therefore spared the city. But this is just what Jonah did *not* want, what he had feared most. All along he had seen it coming. For this reason he fled the call of duty. The call to preach made him uneasy. He disliked the prospect of sharing Israel's spiritual riches with this totalitarian heathen state.

Heartlessly, unsympathetically he preached. In his message was a "power of God unto salvation". Jonah recognized this. For his message reflected the heart of God's good intentions. For he knew that God is gracious, merciful, slow to anger, abundant in lovingkindness, repentent of evil. He knew that judgment is *not* God's *last* word, but is instead a call to repentance. Judgment *can* be God's last word, but only when his grace is spurned.

Jonah becomes bitter, for his heart is out of tune with God's heart. Reluctantly he preaches. Still the seed takes root. But Jonah becomes sour. "Didn't I tell you so?!" he grumbles. "I knew it would happen! That's why I tried to get out of it!"

Much can be said to Jonah's discredit. But at least one thing we can learn from him. He did *not* underestimate the power of God's Word. He realized its tremendous potential. His *reaction* to it was indeed wrong. But his *recognition* of it was perfectly right.

Now, turning to ourselves, we who preach and we who listen, we who teach and we who evangelise: Let us re-evaluate our labours in the light of Jonah. Is our frequent ineffectiveness ("unsuccessfulness") due to the fact that we, unlike Jonah, *do* underestimate our message? God's Word is dynamite in the hands of the Spirit. Not the messenger, but the *message* counts!

Often we *speak* without really *preaching*, often we *listen* without really *hearing*, often we *talk* without really *teaching*, often we *converse* without really *evangelising* — simply because we fail to recognize the power of the Word to change what seems unchangable.

Going "on your way" take the lesson of Jonah with you. Better still, go with Him who said: "Behold a greater than Jonah is here!"

Gordon J. Spykman

ECONOMISCH NIEUWS:

Vloeibaar aardgas

Canadese aardgasproducenten volgen met grote belangstelling de ervaringen, die men zal opdoen bij het verschepen van aardgas in vloeibare vorm naar overzeese landen. De prijs van dit gas zal in Engeland 35¢—50¢ per 1000 kubieke voet bedragen. Dit is ongeveer de prijs, die Oostcanadese verbruikers moeten betalen voor via de Trans-Canada Pipelines aangevoerd Westcanadees aardgas.

Wanneer de eerste verscheping van vloeibaar aardgas een succes wordt, zullen voor de landen die een overschot van dit gas hebben, nieuwe markten open gaan. Voor Canada zou in dit geval Japan een belangrijk afzetgebied kunnen worden. Men verwacht nl., dat Japan in 1975 900 miljard kubieke voet gas per jaar zal kunnen afnemen. Dit is 4 keer zo veel als het huidige gasverbruik in Canada. Canada zal in de toekomst over grote hoeveelheden propaan- en butaangas de beschikking krijgen. Deze gassen hebben een nog iets hogere calorische waarde dan aardgas. 100 kubieke voet aardgas is calorisch gelijk aan 1 gallon propaan.

Het vloeibaar maken van aardgas was reeds jaren bekend. Bij een temperatuur van bijna 160° C. beneden nul kan het volume van het gas tot 1/600 worden samengeperst, waardoor het vloeibaar wordt, zonder explosief te zijn. Het grote probleem tot dusverre is geweest, dit vloeibare aardgas op de juiste wijze op te slaan en te vervoeren. De lage temperatuur maakt stalen gasflessen bros en veroorzaakt daardoor veel breuk die lekkage ten gevolge heeft. Men heeft bij de eerste verscheping van vloeibaar gas gebruik gemaakt van tanks die voorzien zijn van een 30 cm dikke, gewapende voering van balsamhout.

Lezers Schrijven:

(Uit Nederland):

Met veel waardering lees ik Uw blad, vooral om de uitstekende wijze, waarop U daarin leiding weet te geven aan het leven van Uw lezers. Ik vind het met name zeer te waarderen, dat U steeds maar door gaat om Uw lezers de rechte Christelijke levensstijl te leren, niet alleen in uw hoofdartikelen (die zeer eerlijk zijn, zoals bijv. "Het Ouderschap in de crisis") maar ook in Immigrantenmijmeringen van Arie en Onder de Schemerlamp van Saskia....

Zelf intens studie makend van Canada, van het Canadese leven en met name van het immigrantenleven, heb ik uit Uw blad veel geleerd en zeer belangrijke informaties gekregen ten aanzien van onze plannen om te emigreren naar Canada....

V. te A.

TE VEEL HUIZEN?

Volgens de laatste berichten zullen in 1959 ongeveer 163.000 nieuwe woningen gereed komen. In Canadese aannemerskringen is men van oordeel, dat het niet mogelijk zal zijn dit aantal op redelijke termijn te verkopen. Men is bang voor overproduktie die tot gevolg zou kunnen hebben, dat de prijzen van nieuwe woningen beneden het economisch verantwoorde peil zullen dalen.

Men verwacht bovendien, dat door de hoge spoorvrachtkosten die men in Canada binnenkort zal moeten betalen, de huizen gemiddeld $ 200—$ 400 duurder zullen worden. Men verzet er zich tegen, dat de woningbouw wordt gebruikt als middel om de economische activiteit van Canada te stimuleren, omdat men vreest, dat wanneer de conjunctuur verbetert, de regering niet meer voldoende kapitaal in de woningbouw zal willen steken.

Men wil dan ook proberen voor de woningbouw kapitaal van particulieren beschikbaar te krijgen en men heeft aanbevolen een maatschappij in het leven te roepen, die door de verkoop van hypotheken zich voldoende particulier kapitaal voor de woningbouw zou moeten verwerven. De particuliere investeringen in de Canadese woningbouw zijn ondanks de conjunctuur stimulerende maatregelen van de Canadese regering, zeer belangrijk gebleven. In 1958 werd 49% van de nieuw gebouwde woningen buiten de National Housing Act om, dus zonder overheidskapitaal, gebouwd.

(Vervolg op pag. 5)

Een Immigranten-boek

Immigrantenmijmeringen,
door A. Dof.
Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton.

Het maakt echt wat verschil, de van tijd tot tijd in ons weekblad verschijnende "Immigranten-mijmeringen" te lezen, of deze geselecteerde bundel van dertig zulke stukjes in handen te hebben. Dit is immers ons eerste boek van en over immigranten, zoals we zelf zijn. Wie vele jaren later wil gaan schrijven over de emigratie van Hollanders naar Canada na de tweede wereldoorlog, zal dit boekje er zeker bij nodig hebben: indrukken uit de eerste hand, illustraties, critische opmerkingen, scherpe tekening van het immigrantenleven, zelfs sprekende weergave van hun gedachten, te kust en te keur.

Het boek zelf is op en top een immigratie-product. Daarmee wil ik helemaal niets kleinerends zeggen. Integendeel. Als het was uitgegeven in een dure, oorspronkelijke band met een fraai getekende omslag, zou zo'n kleed in tegenspraak zijn gekomen met de puur werkelijke, onopgesmukte immigratie-werkelijkheid, die het omhult. Deze vorm van Arie Dof's pennevrucht getuigt zelf van het feit, dat het boek werd uitgegeven in immigrantenland. Wij kunnen nog geen originele tekenaars en ontwerpers betalen voor speciale uitgaven. We kunnen zelfs nog geen banden maken, zoals we dat het liefst zouden willen. Juist mooi, dat dit boek van dat feit getuigt.

De omslag is fel gekleurd en bevat een plaatje: een man, die ietwat scheel kijkt en vergeefse pogingen doet, te lachen; deze figuur moet beslist Arie de timmerman voorstellen, want er staat met heel grote letters Arie op de plank, die hij draagt. Door deze omslag in beslist pleizierige stemming gebracht, bedenken we, dat we ons Arie toch beslist heel anders hadden voorgesteld en vragen we ons verwonderd af, waar Katrien toch op dit plaatje kan gebleven zijn. Maar als we, nog glimlachend bij al die gedachten, de omslag verwijderen en de band zelf gaan bekijken, verstrakt ons gezicht ineens, want wat ziet het boek er nu pardoes plechtig en ernstig uit: keurig effen grijs, met gouden lettertjes bedrukt, net als een paar meditatiebundels en een catechisatieboek, die ik in mijn kast heb staan. Wie, voor hij begint te lezen, het boek wat doorbladert, ontdekt op diverse bladzijden eigenaardige tekeningetjes, die blijkbaar de rol van illustraties moeten vervullen. Ik weet niet, of de uitgever dit allemaal opzettelijk of uit harde noodzaak zo heeft ingericht, maar ik moet zeggen, dat deze wijze van uitgave voor dit boek precies in de roos geschoten is. Déze band en déze omslag en déze plaatjes en déze druk (het boek is niet vrij van enkele drukfouten namelijk) passen voortreffelijk bij het feit, dat het een immigrantenboek is. Het is er niet alleen waardevoller door, maar het is er ons ook nog te liever om.

Arie Dof is een wonderlijk begaafd schrijver. Hij brengt zijn boodschap recht op de man af, midden in de situatie waarin we zelf verkeren, op een manier, waarvan hij alleen maar het geheim weet: met een lach en en traan, heus niet alleen maar grappig, soms heel diep ernstig, — ik denk aan het stukje "Zwarte Zondag", over de tegenstelling "In Hongarije — in Canada", waarvan ik de indruk niet maar in een ogenblik weer kon kwijtraken. En dan: "Laat ons zingen"! zoiets helpt in moeite meer dan veel lange vertogen. Maar het is heus niet nodig, op allerlei mijmeringen speciaal de aandacht te vestigen. U wilt dit boek natuurlijk zelf hebben, en dit boek behoort in al onze gezinnen. Wat is dit ook een kostelijk ding om cadeau te geven. Stuur gerust ook maar een exemplaar naar de familie in Holland. Ze weten uit dit boek beter hoe alles hier gaat, dan onze brieven hun kunnen vertellen en de beste voorlichting hun kan geven.

De Canadezen komen er in bijna alle stukjes tamelijk slecht af. Dat is heus niet het enige trekje, waaruit zo duidelijk blijkt, dat de schrijver zelf immigrant mee is. En het kan helemaal geen kwaad, voor het nageslacht te bewaren, dat we allemaal zonder onderscheid, ieder op onze beurt, het volk, waartoe we willen gaan behoren, dikwijls heel onbillijk hebben beoordeeld.

De kerk staat in dit bijzondere boek echt in het midden. Alle mogelijke moeiten, waarmee een immigrantengemeente te worstelen heeft, komen hier zowel op barmhartige als op onbarmhartige wijze voor het voetlicht. Wat dat betreft zou Arie Dof best een predikant kunnen wezen. We zullen maar denken, dat hij veel van zijn domine heeft geleerd. Maar de liefde voor Gods dienst en kerk straalt in dit boek in alles door. Juist daarom kan het, als het veel gelezen en ter harte genomen wordt, tot grote zegen zijn.

Wat een boek! Wat een echt menselijk, door en door verantwoord en waardevolk boek! En nu maar kopen, mensen, en lezen en genieten! En alstublieft ook een klein beetje er naar doen!

F. Guillaume.

BOEKBESPREKING

"Mensen onderweg", door Aart Romijn.

Uitgave: Bosch en Keuning, Baarn.

Dit is het verhaal van Jan en Ferrie van Dam en hun huwelijk, dat gevaarlijk dicht de ontsporing nadert. Of eigenlijk . . . aan Ferrie's kant is het al kapot, want we treden haar leven binnen op het ogenblik, dat ze aan de Rijksweg staat om te liften. Het kan haar niet schelen waarheen, ze gaat op weg naar een avontuurtje. Ze is gevlucht uit het hoge kille huis aan een Amsterdamse gracht, waar nooit kinderstemmetjes zullen klinken. Over Ferrie heeft jaren tevoren de dokter zijn vonnis uitgesproken.

Onder haar uiterlijk van knappe mondaine vrouw verschuilt zich een stille droomster, die langzaam weg teert in haar verlangen naar warmte en liefde.

Haar man Jan is een succesvol zakenman, die weinig thuis is. Hoewel in zaken keihard, is hij een goedige bulldog van een kerel, die zijn vrouw op de handen draagt. Wat ze echter het meest begeert, kan hij haar niet geven. Al meermalen heeft hij voorgesteld een kindje te adopteren, maar daar wil Ferrie niet van horen. Als een berg staat het verdriet om hun kinderloosheid tussen hen beiden in, waardoor ze elkaar niet meer kunnen benaderen. Wat Ferrie echter niet beseft, is dat Jan's verdriet even groot is als het hare. Het verschil is, dat hij er een uitlaat voor gevonden heeft in zijn werk. Zij heeft alleen een rijk, maar leeg bestaan.

•

Zo staat Ferrie te liften en op die morgen komt God in haar ontredderd leven door de chauffeur van een Volkswagen, Hasselman. Hij heeft haar dadelijk door als iemand, die wanhopig is en op het punt staat domme dingen te doen. Hij geeft haar het advies: stel nog drie dagen uit, wat je van plan was te doen en probeer in die tijd te ontdekken wie God is en wat Hij van je wil.

Eigenlijk tegen haar zin gaat Ferrie naar huis en als Jan thuiskomt van zijn buitenlandse reis, lijkt het even of er iets gaat veranderen, maar al gauw vervalt haar leven in de oude sleur en is ze weer even eenzaam als voorheen. Eerlijk heeft ze geprobeerd om iets te weten te komen over de God van Hasselman, maar uit de kerk komt ze even koud als ze erin gegaan is. Deze God, die zoveel mensen onbegeerde kinderen schenkt en haar een kindje onthoudt, blijft voor haar liefdeloos en raadselachtig.

Dan komt het kleine nichtje logeren en ze merkt, hoe Jan en zij zielig touwtje trekken om de genegenheid van het kind. Zal ze haar broer (een Christen) vragen of zij Marleentje bij zich mogen houden? Ze is "eigen", van haar kan ze wel houden. Marleentje vergist zich door hardop haar avondgebedje te doen, hoewel haar moeder haar bevolen heeft, zacht in bed te bidden. Voor Ferrie is dit een klap in het gezicht.

•

Intussen wordt Jan benoemd tot mede-directeur en krijgt het dus nog drukker. Ze raken nu wel heel ver van elkaar af en Ferrie is hard op weg naar een zenuw-inrichting. Na een gesprek op Kerstavond met de oude directeur (een prachtige getekende figuur) over de zin van het leven, zendt deze haar een plaat van een Middeleeuwse beeldengroep "de voetwassing". Diep getroffen gaat Ferrie op zoek naar dit verhaal in de Bijbel, die voor haar volslagen onbekend terrein is. Als ze het eindelijk vindt, stuit ze op het gebod van de liefde: Ik, de Meester, heb u de voeten gewassen, doe gij dan desgelijks! Ze is nu helemaal in de war. Christenen, het mocht wat, let wel op mijn woorden, maar niet op mijn daden.

Wanhopig van het zoeken naar God's bedoeling met haar verziekt leven, schiet haar als laatste uitredding de gedachte aan de vreemde Volkswagenman door het hoofd. Hasselman is de enige mens, die haar nog helpen kan. En Hasselman helpt. Op de manier van een chirurg, die het mes erin zet. Hij opent haar de ogen voor het egoisme, dat haar alleen haar eigen verdriet heeft doen zien en niet dat van haar man. Hij toont haar de oneindige liefde van Christus, die zichzelf gaf. Hij vertelt haar van de vele kinderen, die een tehuis missen en voor wie zij haar hart angstvallig gesloten hield. Nu dringt het tot Ferrie door, dat ze niet in de wereld geplaatst is om enkel liefde te ontvangen, maar allereerst om te geven. Ze vindt God en daardoor zichzelf.

Vergeef me, dat ik een beetje over de inhoud van dit boek uitgeweid heb en meen niet, dat U het nu wel weet: er staat nog veel meer in. Als U soms denkt, dat dit een goedkope bekeringsgeschiedenis is, dan bent U er volkomen naast. Aart Romijn vertelt dit verhaal van twee mensen, hun liefde en hun groot verdriet eerlijk en overtuigend, op zijn onnavolgbare manier. Het boek is levensecht, zelfs zo, dat iemand me na het lezen toevertrouwde: ik ben er twee dagen ondersteboven van geweest!

Niet alleen het kinderloze huwelijk wordt hier door de auteur met warmte geobserveerd, maar ook het bloedarme Christendom, de stuntelige navolging van Christus, die het heel moeilijk voor de ongelovige kan maken om Hem te vinden. In plaats van wegwijzer te zijn, staat het in de weg. Hoe dikwijls zal 't werkelijk gebeuren, dat iemand, die oprecht zoekt, met lege handen uit onze kerken komt? En dat niet slechts voor eenmaal, maar voor meerdere malen. Een troost is, dat God altijd nog Hasselmannen in petto heeft.

•

Ik aarzel niet om dit boek van Aart Romijn, een schrijver met een groot talent, het beste te noemen, dat tot dusver van hem verschenen is en tevens een der beste Christelijke romans van de laatste jaren. Dit moet U lezen, het is niet slechts een boek, maar een belevenis!

Tini Van Ameyde.

ECONOMISCH NIEUWS

DAGMAR SYSTEEM IN GEBRUIK BIJ K.L.M.

De Canadian Marconi Co. heeft een nieuw radar navigatiesysteem ontwikkeld, waarbij men geen gebruik behoeft te maken van hulpmiddelen op de begane grond.

Nu wordt gemeld, dat na de Pan-American World Airways thans ook de K.L.M. gebruik zal maken van het nieuwe navigatiesysteem. Een zegsman van Canadian Marconi deelde mede, dat de K.L.M. 12 Dagmar-apparaten heeft besteld, waarmede in totaal $ 150,000 is gemoeid.

In Canada is men zeer verheugd, dat twee prominente luchtvaartmaatschappijen bestellingen op deze nieuwe navigatie-apparaten hebben geplaatst. Men verwacht, dat ook andere luchtvaartmaatschappijen nu spoedig tot bestellingen zullen overgaan. Met het nieuwe systeem is het namelijk mogelijk, de vliegtuigen precies op hun koers te houden. Dit is van het grootste belang, nu men spoedig diensten zal gaan openen met straalvliegtuigen, waarbij elke koersafwijking onnodige en hoge kosten veroorzaakt.

LEVENSSTANDAARD GEDAALD

Het bruto nationale inkomen in Canada in 1958 zal vermoedelijk $ 32 miljard belopen. Dit betekent een toeneming van 2% vergeleken met 1957. In laatstgenoemd jaar was het bruto nationaal inkomen 4,2% hoger dan in 1956. Deze vergelijkingen zijn echter gebaseerd op dollarprijzen waarbij geen rekening werd gehouden met de gedaalde intrinsieke waarde van de Canadese dollar.

Wanneer men dan ook het bruto nationaal produkt in 1956, 1957 en 1958 gaat vergelijken op basis van z.g. constante dollars, dan blijkt, dat dit zich heeft bewogen tussen 23,5 en 23,6 miljard dollar en dat het in 1956 het hoogste was. Dit betekent dat, de stijging van de Canadese bevolking in aanmerking genomen, per hoofd van deze bevolking in 1958 minder goederen beschikbaar waren dan in 1956.

Daartegenover is in Canada het z.g. persoonlijke inkomen sedert 1956 ook naar reële koopkracht gemeten, blijven groeien, in 1957 met 7% en in 1958 met 3%. Het inkomen uit arbeid verkregen is gemiddeld dus blijven stijgen. Het werd tot medio 1958 niet door de economische recessie beïnvloed.

Wat de consumptie in Canada per hoofd van de bevolking betreft, blijkt, dat deze in constante dollars gemeten, is afgenomen. Het verbruik van niet duurzame consumptiegoederen daalde met 0,7%, van duurzame goederen met 2,6% en van diensten met 2,7%. Het is opmerkelijk, dat naast de daling van het maatschappelijk produkt en van het verbruik, de reële lonen zijn blijven stijgen. De oorzaak hiervan is, dat de vakverenigingen in Canada voortdurend kans hebben gezien het loonniveau omhoog te brengen. Het betekent ook, dat de arbeiders die lid zijn van sterke vakverenigingen hun reële inkomen zagen toenemen ten koste van andere Canadezen.

(Mededelingen van de Nederlands-Canadese Kamer van Koophandel.)

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke is een meisje van het platteland. Haar vader is de vrolijke en warmhartige dorpssmid Van Dalen, die af en toe danig de pin op de neus krijgt van zijn wat pessimistische vrouw. Anke is zojuist geslaagd voor het eindexamen van de mulo, waardoor zij zich onderscheidt van haar leeftijdgenoten in het dorp. Ze heeft nu echter het dorp een poosje verlaten om te logeren bij haar grootouders van moeders kant. Daar wonen ook haar ongetrouwde tante Lien en oom Klaas, een reus met het verstand van een kind.

(23)

Anke bemerkt 't en springt op: "Ome Klaas wil graag weten, waar die koffer wel zo zwaar van was!" Het volwassen kind knikkebolt instemmend, in 't minst niet verward omdat hij zich betrapt weet. Anke drukt met een geheimnisvol gezichtje op het slot, doet de koffer langzaam open en haalt 't eerst het grote pak te voorschijn.

"Wat denkt Ome Klaas? Wat zou hier in zitten? Ruik es?" Ze maakt het papier een klein eindje open. De geur van kruiden en sucade prikkelt de smaakzin van de onnozele. Z'n grote ogen, die meestal zonder enige uitdrukking zijn, blinken nu van wilde begeerte en voor Ake 't verhoeden kan, bijt hij, als een redeloos gulzig dier, een groot stuk uit het brood. Het grauwe papier propt uit zijn mondhoeken. Anke slaakt een verschrikte uitroep, haar fleurig gelaat verbleekt. De onnozele klapt in zijn handen en lacht schor. Terwijl hij z'n eerste hap naar binnen zwelgt, staat hij klaar, als een tijger, loerend naar zijn prooi, om een tweede aanval te wagen. De oude mensen en tante Lien voorkomen zulks met vereende krachten.

Opa roept: "Ho, m'n knecht, ho, dat gaat niet goed!" Opoe trekt aan de slip van zijn jas, met haar krachtloze handen. Tante Lien, het kleine kordate vrouwtje, duwt met bei haar knuistjes tegen zijn brede borst en dringt hem zo in de stoel terug: "Foei, wat raar doe je nou!" bestraft ze.

"Kijk dat arme meidje nou es an. Die staat te trillen op d'r benen, zo verschiet ze van je!"

Ome Klaas hoort met verdwaasd gezicht de boetpreek aan, z'n lip laat hij hangen als een schuldig kind. Maar hij houdt toch ook nog met een blik de lekkernij in 't oog. 't Gaat Opie aan haar hart: "Hij het niet meer verstand, ook?" Medelijdend strijkt ze langs z'n borstelige kin. "Hij meende 't niet zo kwaad! Bel nee. Hij had allenig maar zo'n barre zin in een lekker eindje krentestoet. Moeder zal 't gauw voor hem snijden, hoor knecht!"

Even later zit Ome Klaas met een groot bord vol in dobbelsteentjes gesneden brood op z'n knieën. Hij eet en slikt, als of 't aangenomen werk was. Z'n ogen gaan schichtig de kamer rond, bang dat iemand hem het heerlijke kluifje zal ontroven.

"Smaakt het?" vraagt Opa. Het antwoord is een tevreden gegrom.

Anke heeft haar gelaat naar de straat gewend. Ze kan zonder een gevoel van walging die onberedeneerde vraatzucht niet aanzien. De logeerpartij heeft iets van zijn glans ingeboet. Opoe geeft tante Lien een wenk, die dadelijk begrepen wordt.

"Kom Anke, ik zal je je kooitje eens wijzen, dan kun je meteen je goed opbergen!"

Het logeerkamertje ziet uit op de kleine bloemkwekerij van opa, de geuren van reseda en flox zweven er. Om het kleine balcon bloeien de hang-geraniums, wit, rose en rood. Op een laag tafeltje prijkt één van opoe's antieke spoelkommen vol met veelkleurige viooltjes. Anke laat zich in het rieten stoeltje voor het open raam neervallen. "Verrukkelijk is het hier, tante," juicht haar stem. "Dit is nu net, wat je wel eens droomt. Zo wit en zo zuiver alles. Bij ons . . . ."

Ze zwijgt eensklaps, om zich een houding te geven neemt ze de golvende strook van de hagelwitte geborduurde sprei in haar hand en vraagt:

"Heb je dat zelf gedaan, tante?"

"Nee, m'n kind, we hadden verleden jaar een tijdje een onderwijzeres in pension, o zo'n lief meisje, en zo handig met de naald. Die heb 't voor Opoe geborduurd."

"Is ze weggaan? Ik bedoel ergens anders benoemd?" informeert Anke.

Tante aarzelt even met haar antwoord. Dan zegt ze:

"'t Was om onze Klaas. Die maakt 's nachts wel es wat wondere geluiden en hij is op z'n tijd es angstig, dan schreeuwt hij nogal puur. Daar benne wij vanzelf al lang aan wend, maar Juffrouw kon er niet over. Ze werd er zenuwachtig van, zei ze, nou, dan niet vanzelf. We konden er die stakker niet om uit huis doen."

Anke is door die uitleg van tante Lien niet bijster gerust gesteld. Het vooruitzicht van een nacht vol verschrikkingen lokt haar niet.

't Is of tante in haar ogen de vrees leest. Ze lacht bemoedigend.

"Ome Klaas het 's nachts de deur op slot, hoor. Opa heeft de sleutel. 't Enige is, dat je hem misschien wel es klein efkes hore. Hij het tegen geen mens kwaad in 't zin. As ze hem niet plagen, is hij zo goed en zacht als wittebrood."

Anke schiet in een lach om de fraaie vergelijking, steekt haar arm door die van het welgedane vrouwtje en zegt dapper:

"Natuurlijk, tantetje, 't is toch Moeders broer, omdat het eigen is heb ik er vanzelf niet zo'n erg in als die Juffrouw."

"Juist, m'n kind, zo is 't net, 't is eigen, en dat scheelt er puur aan," neemt tante geredelijk Anke's zienswijze over.

Op het stoepje voor de achterdeur is geschuifel van klompen. Anke ziet Opa en Ome Klaas over het betegelde paadje gaan, dat de tuin in twee helften scheidt. Aan 't eind zijn de kassen. Opa tript met korte driftige pasjes, hij rookt als een schoorsteen. Ome Klaas sjokt achter hem aan, hij spuwt links en rechts. Tante, die naast haar nichtje voor het raam staat, schudt meewarig het hoofd: "Dat ken ik hem toch maar niet helemaal aflere, op straat doet hij het geen meer, dat heb ik wonnen."

Ze gaan naar beneden.

"Het lijkt zo kwaad niet hé?" glundert Opoe. Haar wijze oude ogen zien dadelijk, dat Anke bezig is, zich met haar omgeving opnieuw vertrouwd te maken.

Anke slaat spontaan haar jonge armen om het grijze hoofd op gevaar af van het onberispelijk gestreken hultje ontoonbaar te maken.

"'t Is net een kamer uit een sprookje," zegt ze dankbaar.

Dan zet ze zich en vertelt Opoe en tante 't honderd uit over haar examen en van moeder en vader, die maar niet anders konden denken, dan dat ze zou slagen.

"Da's vanzelf," knikt Opoe met de logica van een, die zich nooit met studie heeft opgehouden. "Waarvoor zou je ook zakke? Je was altijd een helder dinkje!"

Tante Lien haast zich zulks te bevestigen en illustreert met een paar krasse staaltjes uit Anke's kleuterperiode hoe "bij" ze toen al was. Tegen zoveel bewijzen is Anke's redeneerkunst niet opgewassen, daarom laat ze zich met een lachje van stille zelfbespotting maar aanleunen, dat ze buitenissig knap is.

De avond gaat snel voorbij. Anke werkt aan een kleedje voor moeders verjaardag, ze eet en drinkt overvloedig en domineert tenslotte nog een spelletje met om Klaas. Natuurlijk laat ze 't hem trouw winnen. Dan juicht hij verrukt over de behaalde zege en slaat op zijn knieën dat het davert.

De beide oudjes en tante vermaken zich met Anke's goedgespeelde ergernis over haar verlies.

"Zo speel ik nooit meer met je, ome Klaas," pruilt ze. "Je winne al maar! 't Is geen harden." Ome Klaas stottert nog erger dan anders van agitatie, hij trekt Anke aan haar mouw en bedelt: "N-n-n-nog één k-k-keer."

Bij het naar bed gaan schudt hij zijn nicht de hand als voor een langdurige scheiding en doet haar de grootste eer, die ooit een bezoeker van hem oogstte, aan, hij stamelt: "Je m-moete niet weg-gaan!"

(Wordt vervolgd.)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
R.R. 4 — Blenheim, Ont.

LOGE'S

Het is Maandagavond en na twee uur Engelse les is het in m'n hoofd een mallemolen. Daarom voel ik mezelf erg behaaglijk in het hoekje van de car waarin we nu met z'n zessen naar huis rijden. Ziezo, dàt zit er weer op.

Tjonge, jonge, stel je nu eens voor dat ik aan het einde van het seizoen eens perfect Engels zou spreken. Dàn zou ik m'n man toch eens even de ogen uitsteken. Hij wou er niets van weten om me te vergezellen op m'n wekelijkse tochten en verbeeldde zich, dat hij het zonder les beter kon spreken dan ik mèt les. Dat zouden we dan nog wel eens zien! IJverig leerde ik thuis week in week uit woordjes die me niet eens als huiswerk waren opgegeven, maar ik wilde toch zo graag opschieten. Telkens zei ik onder m'n werk woordjes op als ik zeker was dat niemand me kon horen.

Het ellendigste vind ik dat ze hier de woorden zo anders uitspreken dan ze die neerschrijven. Vaak heb ik er tijdens de les maar wat naar geraden. Vaak was het óók nog goed. Als ik eens een pluimpje van de leraar kreeg dikte ik dat thuis nog eens extra aan om m'n man maar goed onder de indruk daarvan te laten komen.

★

Fantaseren doe ik graag. Het is alleen jammer, dat m'n man dat zo goed weet. Ik kan het in z'n ogen lezen als ik eens wat te ver ga.

Wel, deze avond is ook weer goed geweest en ik zit in mezelf alweer woordjes te prevelen. We schieten al mooi op. Langs de kant van de weg staat, zielig alleen, een oud autootje. Pech zeker, zeggen we tegen elkaar.

Zo, daar draaien we ons erf al op en met een vrolijk "welterusten" scheiden we.

M'n man is zeker nog niet thuis, ik zie de car tenminste niet. In de keuken brandt nog licht. M'n oudste zoon, die oppassen moest deze avond, is dus zeker nog niet naar bed.

In het portaaltje struikel ik bijna over een serie laarzen en even verwonder ik mezelf daarover, want ik meende toch zeker dat ik die vóór ik wegging netjes aan de kant had gezet.

In de keuken is niemand meer. Wel ligt er een briefje op tafel:

> "Moeder, buurman Jan slaapt hier vannacht met z'n vrouw. Ze haden car trouble en hadden al een eindje gelopen. Misschien kunnen vader en u op de bank slapen?"

Ontzet staar ik naar het briefje. Daar staat het, of het de gewoonste zaak van de wereld is.

Nu moet u weten dat we buurman Jan buurman noemen omdat hij in de omtrek van een mijl of 6 de enige Hollandse buurman is. U moet óók weten dat Jan op z'n zachtst gezegd een beetje eigenaardig is. Aan het eind van mijn verhaal zult u wel begrijpen wat ik bedoel. Niet, dat hij bepaald dom is, o nee, want hij boert goed. Hij is zoals hijzelf altijd zegt: gelukkig met geld en gelukkig in de liefde. Die liefde is het 200 pond zware vrouwmens dat nu hier met hem ergens in mijn huis ligt te slapen. Ik kan me best begrijpen dat ze geen zin hadden in 6 mijl lopen, maar is het dan niet idioot om zo maar ergens anders in bed te kruipen? Terwijl de gastvrouw-to-be naar Engelse les is!

Wel, in vredesnaam, denk ik, ik moet de bank dan maar klaar maken. Ik gnuif als ik er aan denk wat m'n man zal zeggen straks. De jongens zijn waarschijnlijk in óns bed gegaan, zo redeneer ik, en de buren slapen boven. "Of all the nerves", zouden de Canadians wel zeggen!

Ik loop naar onze slaapkamer om lakens te halen, druk op het lichtknopje en .... daar liggen ze, knus in óns bed.

Zíjn warrige pruik en háár vlechtstaartje zie je net boven de dekens uit!

Ik doe het licht uit en zónder lakens ren ik naar de keuken. En toen heb ik gelachen, gelachen tot ik niet meer kon.

Daarna heb ik zonder licht te maken toch nog een paar lakens gehaald, de bank uitgetrokken, het bed opgemaakt en toen ben ik ook maar gaan liggen.

Wat zou ik nú graag een grap uithalen:

> "Lieve man, doe alsjeblieft géén licht aan in de huiskamer, we hebben gasten en de bank wordt beslapen, doe zachtjes!"

Zo iets! En dan, als hij de slaapkamer binnenkwam en het licht opdeed, zou hij óók kunnen genieten van dat "stilleven" daarbinnen.

Maar hij zou zich vast niet kunnen bedwingen en de hele zaak zou wakker worden en buurman zou er op stáán dat zij op de bank zouden slapen en wij op ons eigen bed en dat wilde ik nu beslist niet. Dáárom heb ik dat briefje niet geschreven en dáárom alleen!

Ik lag nog maar net, toen ik opeens in gedachten zag gebeuren wat ongetwijfeld morgenvroeg werkelijkheid zou worden: buurman Jan in z'n "underwear" onze huis-(slaap)kamer binnenkomende met achter hem aan z'n vrouw, staartje op de rug, op weg naar de badkamer. Ik besloot weer op te staan, onze twee jongsten naar beneden te transporteren en zelf boven te gaan slapen. Hijgend en puffend speelde ik ook dit nog klaar en toen kon ik tóch nog een briefje op de keukentafel leggen:

> "Lieve man, wil je alsjeblieft zachtjes aan doen? De boys liggen in de huiskamer op de bank, we hebben onverwachts logé's gekregen. Wij, jij en ik, slapen nu boven, verklaring hiervoor: morgen."

Nu lig ik dan eindelijk in bed ....

Wilt u ooit komen logeren, laat het me dan weten. En als het onverwachts móet en ik ben niet thuis, wilt u dan alstublieft zolang op blijven tot ik thuis kom?

Farmer's Wife.

THEY ARE ☆ CHILDREN

The children play
They are in earnest
They're playing church
(and mama must be quiet, too)
with the marbles and the blocks
which are meant to be
the congregation.
They are busy;
there is much to do.

Joyce ushers them in church
and gives them places.
Then the children sing
and afterward they pray.
Herman is the minister and
has to do the preaching.
And after that, Joyce says:
Church is over;
and starts taking
the church people away.

But Theo shouts
that they have to sing once more
So the peole are put back in their
places, and the children sing
again.
How nice they work together
and overcome difficulties.

(Dit gedicht, dat vanwege de zetting wat modern aandoet, is geschreven door een van onze trouwe lezeressen die op haar wijze ons een tafereeltje laat zien van het spel van haar eigen kinderen. Gelukkig is elke moeder, die zo haar kinderen ziet).

Het Grote Licht

Het grote Licht blijft altijd schijnen
Wij kennen wel dat grote Licht
Maar soms — de strijd van 't dagelijkse leven
Houdt stijf de deur van 't harte dicht.

— — — — — — — — — —

Hoe donker lijkt ons dan de toekomst
Omdat we God vergeten zijn
Totdat we 't dan weer weten: God is er TOCH
Hij is zo groot en ons geloof zo klein

— — — — — — — — — —

Het grote Licht blijft altijd schijnen
En als ons hart wijd open staat
DAN zal ons kleingeloof verdwijnen
Omdat 't God's vrede binnenlaat.

— — — — — — — — — —

Dàn wordt het licht, héél licht van binnen
Want God Zélf is het grote Licht
Het Licht dat straalt, het Licht dat nodigt
En tot arme zondaars is gericht.

— — — — — — — — — —

Het Licht dat nodigt, de stem die ons toeroept
Het komt van den Heer, die steeds met ons meegaat
Hoe rijk zijn we, als we op Hem mogen leunen
Hem, die ons in alles terzijde staat.

ingestuurd door Mrs. J. Stad

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

U herinnert zich nog wel, dat we bezig zijn met de brief van Edith, die in de vorige schemerlamp afgedrukt werd, over: hoe moeten we omgaan met de T.V.? We hebben al gezien, dat het nutteloos kijken geschoven moet worden op rekening van de T.V.-bezitter, die eenvoudig te lui is om een verantwoorde keus te maken uit de diverse programma's.

Edith en haar man zijn niet de enigen, die weifelen: zullen we een toestel kopen of niet? Of misschien: zullen we nog wachten met de aankoop tot . . . ja tot wanneer? Neem van mij aan dat ik niet betaald word om de verkoop van T.V.-toestellen in de hand te werken, maar ik wil er wel op wijzen, dat de bezwaren (of vermeende bezwaren) over b.v. vijf jaar nog even groot zullen zijn als ze op dit moment zijn. Dat is nu eenmaal de nuchtere waarheid.

Dikwijls kan men ook het argument horen: ik koop geen T.V., want dan kom ik niet meer aan lezen toe! Nonsens, ook dat ligt helemaal aan de mensen zelf. In onze huiskamer staat nu sinds bijna vier jaar een T.V.-toestel en mijn husband en ik lezen nog even veel zo niet meer als vroeger. Wie werkelijk een lezer is, is nog met geen tien kijkdozen van een goed boek af te houden.

Ik kan me echter wel voorstellen, dat kinderen — vooral de oudere, met huiswerk — de reden kunnen zijn, waarom niet tot de aankoop van een toestel overgegaan wordt. De ouders zijn dan bang, dat het een slechte invloed op het leren van de kinderen zal hebben, die dagelijks met de neus op het huiswerk gedrukt moeten worden. Het gevaar bestaat, dat de T.V. een bron van onenigheid zal worden en om die narigheid te voorkomen, is het in zo'n geval beter er niet aan te beginnen.

Ook met jonge kinderen valt het soms niet mee om het kijken binnen de perken te houden, maar opnieuw komen we op hetzelfde punt terecht: dit ligt geheel aan de bezitter zelf. Als Dad and Mom van het begin aan met strenge hand over het kijkende kroost regeren en samen uitzoeken welke programma's voor de kleintjes leuk of leerzaam zijn, dan is de T.V. een aanwinst in huis en niet een ergenis.

Nu zeg je misschien: ja, dat is allemaal leuk en aardig in theorie, maar in de practijk komt er niets van terecht! Ja dan moet ik tot mijn spijt toegeven dat de kunst van een goede omgang met T.V. in onze kringen nog maar zelden gevonden wordt. Er zijn zelfs mensen die gewoon overboord gaan en al hun levenslang gekoesterde principes vergeten wanneer T.V. in huis verschijnt. Arme kijkdoos, die dan ten onrechte de schuld krijgt! Toch blijf ik er bij: neem de tijd en de moeite om de programma's te schiften en een goede keus te doen, dan kan het bezit van een toestel een vreugde zijn. Waar het op aan komt, is dat wij de baas blijven over de kijkdoos en niet omgekeerd.

Om verder te gaan met je vraag over T.V.-manieren, Edith, die zijn precies als alle goede manieren gebaseerd op doodgewone wellevendheid, het "wat gij niet wilt, dat u geschiedt, doet dat ook een ander niet". Wat dat betreft winnen je Canadese kennissen het verre van je Hollandse. Als je op bezoek gaat bij de Canadezen, schrijf je, zetten ze de T.V. af, terwijl je bij de Hollanders gedwongen bent om de hele avond naar programma's te kijken, waar je geen belang in stelt. De laatsten tonen inderdaad een gebrek aan wellevendheid, want ze doen hiermee uitkomen, dat de T.V. hen meer interesseert dan jouw bezoek en welzijn. Dat is geen prettige en hartelijke ontvangst, daar zijn we het wel over eens.

Bovendien heb ik in de jaren, dat we T.V. hebben, nog geen enkele maal meegemaakt, dat het programma de hele avond de moeite van het kijken waard was. De meeste shows duren toch slechts een half uur of een uur. Als er dus werkelijk een goed programma aan is, terwijl jij binnenkomt, zou men je toch in elk geval moeten vragen of je er belang bij hebt. Zo ja, dan gaat het toestel na hoogstens een uurtje af en is er nog tijd genoeg om te praten. Je hebt gelijk, wanneer men samen hele avonden naar T.V. zit te staren (wat zeer vermoeiend is!) is er geen persoonlijk contact en geen gesprek mogelijk. Wat jij zou kunnen doen, is dit bij een geschikte gelegenheid op een zachte manier naar voren brengen, zodat je kennissen weten hoe je erover denkt.

Zelf heb ik ook vrienden, die geen T.V. hebben, maar erg gesteld zijn op een bepaald programma. Daarom nodig ik hen juist op die avond uit om te komen kijken. Na afloop gaat het toestel af en zitten we dadelijk midden in een gezellig gesprek. Je ziet, hier hoeft geen moeilijkheid te schuilen, het is zo simpel als de vraag van de gastvrouw: wat drink je liever, koffie of thee? Het gaat er nu maar om, of zij ook in betrekking tot de T.V. haar taak als gastvrouw verstaat.

Een opmerking nog: er zijn ook mensen zonder T.V., die precies het tegenovergestelde zijn van jou, Edith, en op bezoek komen speciaal voor de T.V. en niet voor het contact met hun vrienden. Ze komen dikwijls binnenvallen en verwachten dan de hele avond aan de kijkdoos geplakt te kunnen zitten. In zo'n geval is het gebrek aan wellevendheid dus aan de andere kant en doet de verveelde gastvrouw maar het beste door op een diplomatiek gekozen ogenblik de knop om te draaien en een gesprek te beginnen.

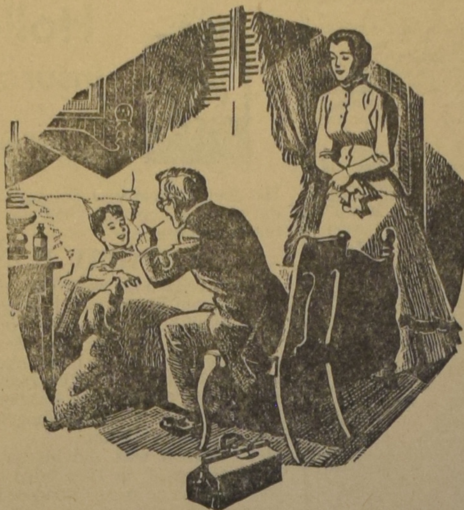

Vraag je me dus op de vrouw af: heb je spijt van de aankoop van een T.V.-toestel? Dan is het antwoord: nee, in die jaren hebben we van verscheidene mooie programma's genoten. Een andere kwestie is natuurlijk, of de prijs van het toestel niet wat hoog was als je in aanmerking neemt, dat we gemiddeld naar tien korte shows per week kijken en er avonden voorbij gaan, dat het toestel helemaal niet aan gaat. Daarom hoop ik maar, dat hij nog lang mag leven, die kijkdoos van ons!

En hiermee, Edith, hoop ik tevens, dat je brief duidelijk beantwoord is. Geweldig, wat een problemen zo'n apparaat op kan roepen, he? Bedankt voor je brief en tot schrijvens! Voor jou en alle andere lezeressen hartelijke groeten van

SASKIA

UIT DE GESCHIEDENIS DER GENEESKUNDE

door J. ROUKEMA M.D.

In onze eeuw van welvaart en uitstekend georganiseerde geneeskunde kunnen we ons nauwelijks een voorstelling maken van de primitieve toestanden in vroeger eeuwen.

U krijgt buikpijn, laat de dokter roepen en hij stelt de diagnose: appendicitis. U kent het vervolg: naar het ziekenhuis, op de operatietafel, een needle in de arm en binnen 30 seconden bent U in diepe slaap. Als U wakker wordt ligt U in een keurig schoon bed, U voelt zich wat dronken, hebt wat pijn, maar de appendix is er uit. En met een week bent U weer thuis.

Honderdvijftig jaar geleden was deze situatie totaal anders. Een patient die een acute blindedarm ontsteking kreeg kon het geluk hebben dat de ontsteking snel weer afzakte. Dan genas hij. Zo niet, dan was de dood een kwestie van uren of dagen.

Een enkele chirurg had de moed om te opereren, maar dan nog stierven de meesten aan infectie. Honderdvijftig jaar geleden leefde nog de veronderstelling dat een infectie te danken was aan een vergiftiging van de lucht, door dampen (z.g. miasma). Dat een chirurg die z'n handen niet eerst ontsmette door te wassen met chloor de infectie met zijn handen kon overbrengen, dat kwam niet in hun brein op. Dr. Semmelweis was een vrouwen arts in Wenen in 1846. Hij is een van de eersten geweest die ontdekt heeft dat de kraamvrouwen koorts veroorzaakt werd door het onderzoeken met geïnfecteerde handen. Weet U dat voordat deze ontdekking gedaan werd, in zijn kliniek er op elke 100 kraamvrouwen 8 tot 25 van de honderd in het kraambed stierven . . . aan de kraamvrouwen koorts? Omstreeks dezelfde tijd ontdekte een grote Amerikaanse chirurg, Dr. Lister, dat als hij z'n handen eerst waste in een carboloplossing en dan opereerde, het aantal patiënten met geïnfecteerde wonden veel kleiner was.

Maar laten we even teruggaan naar de operatiekamer waar een patiënt met blindedarmontsteking op de operatietafel ligt. We zijn in het jaar 1840. Een spuitje om te slapen gedurende de operatie bestond niet. De patiënt werd vastgebonden. Vier van de sterkste helpers hielden de patiënt vast. En als de chirurg de eerste snee in de huid gaf steeg een hevig gekrijs op. De patiënt, in doodsangst en zware pijn lag te kronkelen. De chirurg probeerde in de kortst mogelijke tijd de blindedarm er uit te halen. Tegen het eind van de operatie was de patiënt in zwijm en werd teruggebracht naar de zaal . . . op hoop van zegen.

Het was 1846 toen Dr. Morton uit de States de aether-narcose uitvond en voor het eerst narcose gaf bij een blindedarm-operatie. Niemand geloofde zijn uitvinding. Maar de narcose werkte. Na 5 minuten was de patiënt in diepe slaap. De 4 helpers waren niet meer nodig. De chirurg kon rustig zijn werk doen . . . een van de moderne uitvindingen had zijn weg gevonden. Een van de grote zegeningen voor de chirurgie, en voor de patiënt.

KORT NIEUWS

De Generale Synode van de Anglican Church hoopt samen te komen te Montreal in September van dit jaar. Er zal een nieuwe aartsbisschop voor Canada moeten worden gekozen, daar the Most Rev. Walter Foster Barefoot, die dit ambt sinds 7 September 1951 bekleedde, om gezondheidsredenen dit primaat in de laatste helft van December 1958 heeft neergelegd.

—

De landelijke vergadering van de Church of England nam het besluit dat iemand, wil hij zijn naam gehandhaafd zien op de kerkelijke kiezersrol, in elk geval eenmaal in de zes maanden de kerkdienst moet hebben bijgewoond! Tot voor kort was het niet mogelijk de namen van hen die nimmer ter kerk gingen van deze rol te verwijderen.

—

Belgische kranten zijn na 16 Novermber 1958 opgehouden met het publiceren van Zondagsedities. Dit besluit moest worden genomen omdat de overheid maatregelen had genomen tegen de Zondagsarbeid op de postkantoren en de verkoop van kranten op Zondag.

—

In Italië heeft het opperste gerechtshof uitgesproken dat niet-katholieke kerkelijke groepen voortaan zonder speciale toestemming van de overheid kerken mogen openen.

—

Men zal dit jaar beginnen met het bouwen van een nieuw hoofdkwartier voor de Wereldraad van kerken in Genève.

—

De Anglicaanse kerk van Nieuw Zeeland heeft na een uitvoerig onderzoek van drie jaar besloten om de eerste stap te doen op de weg naar kerkelijke vereniging met de Methodisten, Presbyterianen en Congregationalisten en "The Associated Churches of Christ". Tevens besloot de synode, die te Wellington vergaderde, tot een beperkte Inter Communion met de Kerk van Zuid-India.

J. Van Harmelen.

Immigratie - Committees

Op 7 februari vergaderde te Strathroy het classikaal immigratie committee met de plaatselijke Committees van de Chr. Ref. kerken in de classis Chatham.

Na de opening gaf voorzitter Rev. G. J. Hoytema, een duidelijk overzicht van de emigratie.

Voor 1959 is er nog geen zekerheid, wat betreft het aantal dat zal worden toegelaten.

Omdat er wel opgaven in Nederland zijn, moeten we bij opening der grenzen klaar zijn.

Er is een betrekkelijke grote groep immigranten die in ons classisresort kan worden geplaatst. Met meerderen is reeds gecorrespondeerd.

Velen hiervan zijn zo goed als overal plaatsbaar.

Het percentage farmers is iets hoger dan voorheen.

Van de 90 aanvragen, welke reeds binnen kwamen, waren 16 voor farmwerk. De regering wil weten of er werk en woning is, dan wel of de kerk garant is.

Nu de Synode de quota voor emigratie heeft verlaagd, en als gevolg daarvan onze fieldman slechts één dag per week, plus de avonden immigratiewerk kan verrichten, komt het grootste gedeelte voor rekening van de plaatselijke commissie's.

De fieldman houdt op verzoek van het immigratie committee contact met de Canadese autoriteiten, waarvoor hij een groot gedeelte van zijn beschikbare tijd nodig heeft.

Het is nodig dat de plaatselijke commissie's voor zover dat nog niet is geschied contact opnemen met de kerkeraden, opdat de mensen weten waar ze op kunnen rekenen. Dit is ook vooral nodig voor het kantoor der immigratie te Trenton opdat ze ook daar weten waar ze op kunnen rekenen bij de plaatsing van emigranten.

De bedoeling is, dat de plaatselijke kerkeraden zich garant stellen voor deze immigranten.

Door de verschillende contactmannen werd daarna mededeling gedaan van hetgeen de kerkeraden hierover besloten.

Bij de rondvraag bleek dat er vooral vraag is naar personen voor landbouwwerk.

B. Z.

Parade of Provinces

IN TORONTO'S ROYAL YORK HOTEL

Canada from sea to sea, its atmosphere, history, traditions and people, are vividly portrayed in the new 400-room addition to the Royal York Hotel in Toronto.

This new section, to be officially opened Feb. 21 by Ontario's Premier Frost, will increase the hotel's capacity to 1600 rooms, making it the largest in the British Commonwealth.

Held by the Royal York for many years, the title was temporarily lost to **CNR's** 1,216-room **Queen Elizabeth** which opened in Montreal last spring.

From strikingly-designed public rooms, named and decorated for the provinces and territories of Canada, to The Canadian Room, largest of its kind in the country and keystone of the theme, a decorative "Pattern of Canada" is created.

Heraldry, as it relates to Canada, appears in floor coverings in the provincial rooms, embodying the coats-of-arms and flower emblems of the provinces, rythmically repeated in a monotone on the background color of the carpets. To enhance the geometric simplicity of the design, the crest and flower of the province for which each room is named are highlighted in their full colors wherever they appear in the recurring pattern.

"THE CANADIAN ROOM" has as its focal point, a large seven-by-nine-foot silhouetted, natural wood-finished Canadian Coat-of-Arms in full relief. On the opposite wall is a dramatic global projection relief map of Canada, 48 feet long by 15 feet high. The coats-of-arms of the provinces and territories are arranged at the south end of this spacious room.

Stemming from "The Canadian Room", the "Pattern of Canada" is carried through to the provincial rooms, each of which is highlighted by original decorations featuring the history, color and culture of the province.

The **"BRITISH COLUMBIA ROOM"**, finished in brushed, edged-grain B.C. fir panelling, features eight totem poles, ten feet high. A large mural in oils, 19 feet long by 8 feet high, entitled "View from Qualicum Beach" painted by E. J. Hughes of Shawnigan Lake, B.C., appears on one wall.

On the opposite side of the room from the mural are three etched glass scenes, symbolic of the province, centered above a carved dado treatment of stylized Pacific Coast Indian symbols.

Leather sets the decorative mood of the **"ALBERTA ROOM"** with the 342 authentic registered Alberta cattle brands, dating back to the 1870's, worked into 91 cut and matched leather wall panels.

The horns of an Alberta longhorn steer are prominently displayed. A mural in oils of the Bow River valley, seven feet high by 18 feet long, painted by Artist A. Sheriff Scott, has a key position in the room.

Wheat, the symbol utilized in **"THE SASKATCHEWAN ROOM"**, is dramatically portrayed in a colorful full wall fresco created in vinyl plastic paint by Canadian artist, Mrs. R. F. Birchall. The room decor also includes four carved wood panels of picture writing re-created from designs of the Plains Indians, together with a hand-painted provincial crest in carved pine.

The **"MANITOBA ROOM"** includes decorative plaques by Stanley Arculus depicting early modes of travel in the province, including horsecarriole, dog carriole and canoe. There are also three large murals in oils by Canadian painter Newton Brett showing animal and bird life in Manitoba.

Feature of the "ONTARIO ROOM" is a large reproduction in oils of the "Toronto Purchase" 19 feet high by eight feet wide, adapted by C. J. Greenwood from the original painting by J. D. Kelly, now a part of the Confederation Life collection. The mural depicts the purchase of land, later to become the site of the present city of Toronto, from the Mississauga Indians in 1788 by Lord Dorchester, Governor of Canada.

A further tribute to Ontario in the form of an animated mural map in oils of Ontario's Algonquin Park, by artist A. J. Casson, appears in another new room in the hotel.

The rich traditions and colorful history of Quebec are highlighted in the **"QUEBEC ROOM"** by four large tapestries with old Quebec motifs, including the Fleur de Lys, specially woven by Georges Edouard Tremblay at Pointe-au-Pic, Quebec.

The prominent role played by the United Empire Loyalists in Canada's history in highlighted by a large oil painting by Leslie Smith in the **"NEW BRUNSWICK ROOM"**, entitled "United Empire Loyalists." Loyalist group depicted in the picture was the first to land in Canada, settling on the Saint John River in 1783 at the site of the present city of Saint John.

The official provincial tartan of Nova Scotia has been introduced as a major form of wall decor in the **"NOVA SCOTIA ROOM"** along with a relief design of the provincial crest finished in full color.

The room named for **PRINCE EDWARD ISLAND,** Canada's smallest, but one of its most picturesque provinces, is decorated with a large animated map of the province, painted by artist Ted Pulford, featuring points of interest.

The **"NEWFOUNDLAND ROOM"**, named for Canada's newest province, has decorated wall panels of pressed clam shells fused into panels, along with six specially designed hammered aluminum plaques showing the natural resources and industries of the province.

The **"TERRITORIES ROOM"**, which incorporates the Northwest Territories and the Yukon, has the new crest of these territories in colored, carved pine, together with an assortment of native handicraft and Eskimo art.

The "Parade of Provinces", with each room specially designed and decorated, provides a unique setting of interest to Canadians as well as visitors from abroad.

Built at a cost of $10 million, the new 17-storey, air conditioned extension increases the Royal York's guest capacity by about 700 and doubles its convention and dining facilities.

Heavy convention bookings to 1965 are already reported. Many annual convention groups have been guaranteed space as far ahead as the year 2,000.

The Royal

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Emo, Ont. Rev. P. J. Vosteen te Lisbon, N.Y.
Te Granum, Alta, Rev. P. J. Vosteen te Lisbon, N.Y.
Te Acton, Rev. G. J. Hoytema te Clinton, Ont.
Te Dunnville-York, Ont. Rev. G. J. Hoytema te Clinton, Ont.
Te Burlington, Ont. (bij acclamatie) Rev. A. W. Schaafsma te Bowmanville, Ont.
Bedankt voor Granum, Alta., Rev. P. J. Vosteen te Lisbon, N. Y. U.S.A.

AFSCHEID REV. J. VAN DYK

Rev. J. Van Dyk hoopt afscheid te nemen van de gemeente van de Burlington Chr. Ref. Church op Zondag 22 Februari, des middags om 4 uur in de Port Nelson United Church, 3123 South Drive, Burlington, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Edmonton-Red Deer, Ds. C. den Hertog van IJmuiden.

CANADIAN REFORMED CHURCH

Beroepen te Guelph-Fergus, Ont. Ds. P. Kingsma te Noord Bergum.

CHR. EMIGRATIE VERENIGING

TABER, Alta. - De Chr. Emigratievereniging alhier hield op 6 Februari een ledenvergadering onder leiding van H. Klok en H. Visser. Als spreker trad op Mr. A. R. Jones, de District Agriculturist van Taber. Hij hield een zeer leerzame lezing over de volgende punten: 1. Size of business; 2. Use of Labor; 3. Use of Capital; 4. Crop yields per acre; 5. Livestock yield per animal; 6. Enterprise combinations. Het evenwicht tussen deze zes punten werd door Mr. Jones van het grootste belang geacht. Er was een flinke belangstelling voor deze geslaagde vergadering. E.V.

Around the World

Driehonderd leden van de Zwitserse predikantenvereniging van de Reformed Church hebben een resolutie aangenomen om te protesteren tegen de bewapening van het Zwitserse leger met "nuclear weapons".

—

Op de generale synode van de Presbyteriaanse Kerk in Nieuw-Zeeland werd een rapport uitgebracht over de rassenverhoudingen in Nieuw Zeeland. Dit rapport was opgesteld door een verenigde commissie van de Engelse en Maori Presbyteriaanse Synode, en wees er op dat de spanning tussen Maories en Europeanen niet kan worden genegeerd zonder ernstige gevolgen te duchten.

—

Zestig procent van de kinderen die jaarlijks in Engeland geboren worden, worden ten doop gehouden, doch slechts de helft hiervan doet belijdenis des geloofs, en slechts 6% van de gehele bevolking neemt deel aan de Easter Communion. Het verlies van jongens en mannen is ook groter dan dat van vrouwen en meisjes. Het is tevens opmerkelijk dat deze zeer verontrustende cijfers door de grote meerderheid van het Engelse volk met gelatenheid werden ontvangen.

—

De Grieks-Orthodoxe Kerk besloot, te Athene in synode vergaderd, dat slechts leken-theologen de kerk mogen vertegenwoordigen in de Wereldraad van kerken, daar sommige protestantse leden van de Wereldraad de leer van de Heilige Drieënhei ontkennen.

NEDERLAND — B. en W. van Groningen hebben aan de gemeenteraad voorgesteld over te gaan tot subsidiëring van kerkbouw, en wel — evenals in Den Haag — met een bedrag van 90 gulden per zitplaats.

—

VERKLARING OVER JUGENDWEIHE

OOST DUITSLALND — De "Bund evangelischer Pfarrer e.V." in de Duitse Oostzone heeft een verklaring over de Jugendweihe uitgegeven, waarin verklaard wordt dat de Jugendweihe niet in strijd is met de belijdenis van de kerk. Men spreekt namelijk uit dat de belofte van de Jugendweihe een belofte en geen belijdenis is. De jeugd — aldus de verklaring — belijdt niet het Marxistisch- Leninisme, maar belooft naar vermogen te helpen bij de opbouw van het Socialisme. Men acht dit niet in strijd met de belijdenis of met de belofte bij de confirmatie. Daarom, zo meent men, is er geen grond om de vraag te willen oplossen van de onverenigbaarheid van confirmatie en Jugendweihe.

SCHOLARSHIP OFFERED

Upper Canada College at Toronto is again offering for competition scholarships up to the value of $1500 per annum, and tenable up to five years. A selection committee will determine the actual value of each award, but in those cases where the full amount is given, the award is sufficient to enable a boy to attend the College as a resident student without cost.

There are no age limits, but a candidate is expected to be ready to enter high school (Grades IX and X in Ontario) in September following the award.

The basic intention of the Scholarship plan is to enable deserving boys, who might otherwise find it financially impossible, to attend Upper Canada College. All applications must reach the principal, Upper Canada College, Toronto 7, on or before March 20, 1959.

Look before you leap—think twice before you speak.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van een welgeschapen zoon

JOHN ERIC

Mr. & Mrs. Sj. Mook.
Een broertje voor Helen.

2 Februari 1959.
112 Base Line Rd.
London, Ontario.

Thankful to the Lord we announce the birth of

GERALD CALVIN

Terrace, Jan. 28th, 1959.

G. Hiemstra.
G. Hiemstra—Bergman.
Pierre J.
Harriet B.
John L.

Heden is plotseling in den Heere ontslapen mijn innig geliefde vrouw en All's zorgzame moeder

AALTJE FEDDES,

in de ouderdom van 36 jaar en 5 maanden.

Haar leven was Christus.

Uit aller naam:
B. Bos.

Ottoland (Nederland),
3 Februari 1959.

The Woodstock Christian School Society desires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the schoolterm commencing Sept. 1st, 1959. Please send applications, or for further information contact the secretary S. Visser, 45 Finkle St., Woodstock, Ont.

Canadian of Dutch extraction

DESIRES CORRESPONDENCE

with refined and intelligent young lady or widow, age 22—32, for remainder of this winter, with a view to further acquaintance next summer. Letters under No. 1189 to Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont., in English or Dutch. Snap appreciated.

Te koop:

EEN FRUITFARM

in Vinemount, 25 acres, 6 kamer huis. Redelijke prijs. Downpayment en prijs nader overeen te komen. Theraso St. Jean, R.R. 2, Georgetown, Ont. Phone TRiangle 7-2564.

Wanted:

A RESPONSIBLE YOUNG MAN

for Store in Kitchener. Apply: United Paint Supply, 28 Benton St., Kitchener or 58 Aikman Ave., Hamilton.

Te koop:

100 ACRE FARM

Goed land en goede gebouwen, voorzien van water en licht, staande dicht bij kerk en school. Vraagprijs $ 10,000.00, $ 4,000.00 down. Adres James Huberts, R.R. 2 - 8th Line, Moorefield, Ont.

Serieuze jongeman, 25 jaar, Geref. grondslag, zoekt

KENNISMAKING

met meisje, jonger of ouder. Brieven, liefst met foto, op erewoord retour, onder No. 1188, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee

Telephone (collect)
Ancaster ML 8-3939
Smithville 246
Woodstock LE 7-6390
GEORGE LUNSHOF

---

100 Acre Mixed Farm

De farm is aan highway 3, ongeveer 6 mijl van de kerk en school in Jarvis. Goed huis, en de barns zijn eerste klas. Vee en machinerieën zijn bij de prijs inbegrepen. Holstein vee en 11 zeugen. Vraagprijs $ 25,000.00. $ 10,000.00 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

PAINTER

Opening for Painter and Paper Hanger; must be experienced and competent. To begin immediately. Steady job. State experience and full particulars about yourself in first letter as this job will not be open long. Also reference, preferably pastor. Give telephone number. Write Box 885, Orangeville, Ontario.

Te huur of te koop:

WINKELPAND

met woongelegenheid aan de Hoofdstraat. Goede plaats voor een kapper. Emigr. Comm. Chr. Ref. Church Athens. Inl. L. J Oosterhof, Box 39, Athens, Ont.

Wenst U een andere plaats op een boerderij of een boerderij of huis te kopen of te huren, schrijf of stel U in verbinding met de Contact-Commissie van de Chr. Ref. Church te

INGERSOLL, ONT.

Misschien kunnen we wat voor U doen. Adres: G. W. Klomps, R.R. 2, Mossley, Ont.

For Sale: A 6 year existing

SMALL CARTAGE AND MOVING BUSINESS

located in West Toronto. Write under letter C tot Vanderiet's Bookstore, 215 Main St. N., Toronto 15, Ont.

WEDERVERKOPERS

Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES,** aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAM WORST,** aan stuk of gesneden voor **GEKOOKTE WORST,** aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST,** Saucise de Boulogne enz. is

HOPMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. El 2-0740
Chatham, Ontario

Order nu Uw

Yearbook 1959

dan is het direct na verschijnen in Uw bezit. - $ 1.25.

Trilogie Gulbranssen, in 3 prachtbanden $ 9.45
Moeder Ditta, en **Het leven gaat verder,** van A. M. de Moor—Ringnalda, in kunstleerbanden, samen $ 3.50
H. J. Hegger, **Mijn weg naar het licht** $ 2.55
— **Moeder ik klaag U aan** $ 1.95
Medische W.P., in 2 banden $ 18.—

SUK'S BOOKHOUSE
47 North St., St. Catharines, Ont.
Phone MU 4-2035

WERK

voor

- **GEHUWDE PAREN:** $ 250—$ 400 per maand
- **HUISHOUDSTERS:** $ 120—$ 150
- **KINDERVERZORGSTERS:** $ 110—$ 130
- **KEUKENMEISJES:** $ 100—$ 120
- **MOEDERHULP:** $ 80—$ 100

Vrij kost en inwoning.

- **WERKSTERS**
- **SCHOONMAAKSTERS**
- **PART-TIME HUISHOUDSTERS**

voor dagwerk.
Geen kosten voor U.
U MOET WAT ENGELS KENNEN
Als U schrijft, gebruik alleen Engels.

EMPLOYEES UNLIMITED
76 Church St. Toronto. - Em 6-3571

Holland-Amerika Lijn

Naar Holland

Geriefelijk en Gezellig!

De NIEUW AMSTERDAM—STATENDAM—RIJNDAM en MAASDAM, uitgerust met volledige "airconditioning" en "stabilizers" om Uw comfort gedurende de reis te vergroten, lopen op weg naar de Rotterdamse thuishaven regelmatig Southampton, Le Havre en soms ook Cobh in Ierland aan.

Speciale afvaarten van MONTREAL en QUEBEC

s.s. MAASDAM
15 Mei
naar Southampton, Antwerpen en Rotterdam

s.s. RYNDAM
28 Juni
naar Southampton, Le Havre en Rotterdam

Minimum passageprijzen naar Rotterdam:
Toeristenklasse $207.50
Eerste Klasse $292.

Verwacht in oktober 1959 het nieuwe vlaggeschip s.s. ROTTERDAM

s.s. NIEUW AMSTERDAM

Nederlands grootste passagiersschip

De NIEUW AMSTERDAM, vlaggeschip van de Nederlandse Koopvaardijvloot, is bekend om haar luxueuze Eerste Klasse. De Kajuits—en Toeristenklasse bieden een "elk wat wils."

s.s. STATENDAM

Nederlands nieuwste passagiersschip

Vrijwel het gehele schip staat ter beschikking van de Toeristenklasse. De meeste hutten hebben een eigen badkamer met toilet. De STATENDAM is een favoriet in het transatlantisch verkeer en geniet een welverdiende reputatie door haar verzorgde keuken en uitstekende bediening.

s.s. RIJNDAM • s.s. MAASDAM

populaire zusterschepen

Speciaal gebouwd voor het vervoer van Toeristenklasse passagiers, die geriefelijk en economisch wensen te reizen. De verzorging van de innerlijke mens en het gevarieerde amusements programma maken het reizen aan boord van deze schepen een waar genot.

De NOORDAM • WESTERDAM

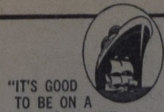
Deze Eén Klasse motorschepen hebben, door hun smaakvolle inrichting, een geheel eigen, intiem karakter en zijn bijzonder in trek bij bereisde passagiers.

Direkte afvaarten naar Rotterdam.

Boekt tijdig bij Uw reisbureau.

Minimum passageprijzen naar Rotterdam gedurende het goedkope seizoen:

	Eerste Klasse	Eén Klasse	Kajuitsklasse	Toeristenklasse
NIEUW AMSTERDAM	$327.00		$222.00	$181.50
STATENDAM	304.00			190.50
RIJNDAM en MAASDAM	252.00			181.50
NOORDAM en WESTERDAM		$247.00		

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL: Dominion Sq. Bldg., 1010 St. Catherine St. West
TORONTO: 159 Bay Street • **WINNIPEG:** Room 405, Royal Bank Bldg.
HALIFAX: Maritime Life Assurance Bldg., 65 Spring Garden Road • **VANCOUVER:** 540 Burrard Street

---

Boekt Uw passage ook voor de HOLLAND-AMERIKA LIJN bij

Koops Travel Service

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

POSTBOX 176 - SHOPPING CENTRE - BURLINGTON, ONT.

Donderdag en Vrijdag open tot 9 uur. Telefoon: NE 4-1813 (dag en nacht).

Uw HOLLAND-AMERIKA LIJN-vertegenwoordiger is ADRIAAN LIMBERTIE van

DONWAY TRAVEL AGENCIES

DON MILLS SHOPPING CENTRE, DON MILLS (TORONTO) - HI 4-8467 (na 6 uur: HI 4-8280)
Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

WE ARE BUILDING A NEW MODERN ARTISTIC GARDEN CENTRE IN HAMILTON. WE HOPE TO BE READY BY APRIL 1st. WE NEED:

1. **Experienced Nursery Salesmen.**
   Year round employment.
2. **Men for delivery in Hamilton.**
3. **Lady**
   between 20 and 40 years of age. Preferably flower designer who will work the first months as cashier/saleslady and do office work. (The flower shop will be opened September 1st, 1959.) For experienced help part-time work can be arranged.
4. **Part-time Nursery Salesmen**
   for Friday evening and Saturday.

All personell must speak English.

Send your letter with expected wages to TOM REITSMA, Manager BRUCE ENTERPRISES LTD., 241 Oak Cr., Burlington, Ont.

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau

G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line", "Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 487 R 58

Van Delft's Bookhouse

Het derde deel van de

CHRISTELIJKE ENCYCLOPEDIE

is nu leverbaar à $ 8.75 p. deel.
Bijbels, Psalmboeken, Leesboeken, Geïmporteerde Hollandse Grammofoonplaten, Voordrachten en Samenspraken.
Wandteksten en Wandkleden.

VRAAGT PRIJSLIJST
223 Hess St. S., Hamilton, Ont.

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"